

Op te bergen
in de band van
7 juli 2004

*de leden van de commissie wordt
verzocht hun eventuele opmerkingen
binnen acht dagen na ontvangst aan
de commissiegriffier mede te delen.*

Verslag

**van de vergadering van de Statencommissies
Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit en Milieu,
Water en Groen**

gehouden op 14 juni 2004

INHOUD

		Inspreker de heer A. v.d. Weijden namens RECRON Drenthe	17
Opening	2	Inspreker de heer Kraaij	19
Mededelingen	2	Inspreker de heer en mevrouw Kamp	19
Vaststelling agenda	2	Inspreker mevrouw G. Boelens	20
Ingekomen stukken	2	Inspreker de heer P. Hunse	20
Rondvraag	2	Inspreker de heer Bloem namens Ontwikkelingsmaatschappij Apeldoorn	20
Provinciaal omgevingsplan II en provinciale omgevingsverordening Drenthe en de Nota van beantwoording	2	Inspreker de heer Van Tarris namens NLTO Afdeling De Wolden/Oost-Hoogeveen	21
Inspreker de heer Harmsen namens de bewoners van Bruntinge	2	Inspreker de heer Groenhof	21
Inspreker de heer Wenneker namens Samenwerkingsverband Holsloot-Hool	2	Inspreker mevrouw G. Oosterhuis namens Toeristisch Platform Aa en Hunze	21
Inspreker de heer G. Remmelts namens Belangenvereniging Oosteinde	3	Inspreker de heer E.G. Laanstra namens de fractie van de ChristenUnie in de gemeente De Wolden	22
Inspreker de heer J.H. Mencke namens Windenergie Emmer-Compascuum	4	Inspreker de heer Geijssel namens NLTO Noordenveld	22
Inspreker de heer D. Beersma	5	Inspreker R. Hoekstra namens Milieufederatie Drenthe, de Vereniging Natuurmonumenten, Staatsbosbeheer en de Stichting "Het Drentse Landschap"	22
Inspreker mevrouw N. Marinus	6	Inspreker de heer J. Willems	23
Inspreker de heer F. v.d. Klippe namens de NLTO	8	Inspreker de heer Koops	24
Inspreker de heer Sipma namens Maatschap Van der Klippe	8	Inspreker de heer W. Barkhuis	24
Inspreker de heer K. Andriesse namens POP-groen gemeente Tynaarlo	9	Schorsing	25
Inspreker de heer G.P. Green namens Quartzwerk BV	10		
Inspreker de heer Zuiderveld namens Vereniging Natuurlijk Oostindië-Terheyl	10		
Inspreker de heer Trip namens agrarische bedrijven Nieuw-Buinen-Noord	11		
Inspreker de heer Hovenkamp namens Landbouwvereniging Zuidlaren	12		
Inspreker de heer E. Mulder namens Vereniging Van Eigenaren Buitengoed Blankenberg	13		
Inspreker de heer A. Kuiper	13		
Inspreker de heer H. Brink namens NLTO	14		
Inspreker de heer V.d. Kooij namens de bewoners van Ubbena en Vries	16		
Inspreker de heer J.F.Hemmes namens landgoed Scholtenzate	16		

STATENCOMMISSIE RUIMTE, INFRASTRUCTUUR EN MOBILITEIT

Verslag van de vergadering van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit, gehouden op 14 juni 2004 in het provinciehuis te Assen.

Aanwezig:

J. Slagter (PvdA, voorzitter)
H. Baas (ChristenUnie)
mevrouw M.J. Berkman-de Haan (GroenLinks)
A.H.J. Beumers (Drents Belang)
J.W.M. Engels (D66)
A. Faber (CDA)
J. Haikens (VVD)
F.A.J. Harleman (GroenLinks)
J. Heetebrij (ChristenUnie)
H.R. Hornstra (PvdA)
mevrouw I.J. Huisman-Holmersma (PvdA)
H.G. Idema (PvdA)
C.D. de Jong (Fractie de Jong)
K. Jonker (CDA)
W.H. Kuiper (GroenLinks)
J. Langenkamp (GroenLinks)
A. Lanting (VVD)
E. Olij (PvdA)
A.G.H. Peters (CDA)
B. Popken (OPD)
R.E. Pot (PvdA)
G. Roeles (VVD)
K.H. Smidt (VVD)
mevrouw H.G. Stoel-Snater (PvdA)
mevrouw G. Timmer-Rijkeboer (D66)
mevrouw S. van de Vijver-Geitz (PvdA)
A. Wendt (ChristenUnie)
mevrouw K. Westerkamp-Exoo (CDA)
G. Wieringa (Drents Belang)
Th.J. Wijbenga (CDA)
J. Zweens (PvdA)

Voorts aanwezig:

Joh. Dijks (VVD, gedeputeerde)
mevrouw A. Edelenbosch (PvdA, gedeputeerde)

mevrouw A. Haarsma (PvdA, gedeputeerde)
S.B. Swierstra (VVD, gedeputeerde)
mevrouw J. Stapert (commissiegriffier)

Met kennisgeving afwezig:

M.J. Smit (D66)
J.P. Sluiter (D66)

1. Opening

De VOORZITTER opent de vergadering.

2. Mededelingen

Er zijn geen mededelingen.

3. Vaststelling van de agenda

De agenda wordt conform ontwerp goedgekeurd en vastgesteld.

4. Ingekomen stukken

Er zijn geen op- of aanmerkingen bij de lijst van ingekomen stukken.

5. Rondvraag

Hiervan wordt geen gebruikgemaakt.

6. **Statenstuk 2004-133; Provinciaal omgevingsplan II en provinciale omgevingsverordening Drenthe en de Nota van beantwoording**

De heer HAIKENS vraagt of hij van de inspraakreacties aantekeningen moet maken of dat hij woensdag of donderdag al een schriftelijk verslag van de inspraakreacties kan krijgen, aangezien volgende week maandag het vervolg van deze vergadering al plaats zal vinden.

De VOORZITTER antwoordt dat sommige sprekers hun reactie al op papier hebben staan, zodat deze naar de commissieleden doorgestuurd kunnen worden. Hij verzoekt de sprekers om de tekst op papier aan de commissiegriffier te overhandigen, zodat de op schrift gestelde inspraakreacties in de loop van de week in een pakket aan de fracties worden toegezonden.

De heer HARMSSEN spreekt in namens de bewoners van Bruntinge. Hij dankt allereerst voor de mogelijkheid tot inspreken. Velen hebben afgelopen zaterdag op zijn bedrijf een bezoek gebracht, wat hij bijzonder heeft gewaardeerd. Bruntinge is een buurtschap met een open landschappelijk karakter waar veel grondgebonden landbouw plaatsvindt op diverse agrarische bedrijven. Er kan gesproken worden van een agrarische

enclave. In POP II worden landbouwbedrijven bedreigd door de ontwikkeling van nieuwe natuur. De zonering wordt aangepast, waardoor zone 2, zone 4 wordt. Percelen landbouwgrond grenzend aan de huiskavels van agrarische bedrijven zouden niet voor natuurontwikkeling gebruikt moeten worden. Conflictsituaties moeten worden voorkomen, nu en in de toekomst. Uitbreiding van natuurgebieden tast het landschappelijk evenwicht aan. Toeristen ervaren de diversiteit van het Bruntinger landschap als bijzonder waardevol en mede om die reden zal de Nota gebiedsvisie Middenveld Bruntinge niet hebben aangewezen als voorkeurgebied voor bosuitbreiding. Bovendien zal een uitbreiding van natuurgebieden de weidevogels ernstig bedreigen. De Kievit, wulp, grutto, scholekster en andere weidevogels zullen ons land verlaten. Bovendien zullen boerderijvogels als huiszwaluwen, sijsjes, mezen en de zwarte roodstaart Bruntinge om die reden moeten verlaten. De boerenbevolking is het zat om constant geconfronteerd te worden met natuurbelangen en voelt zich door twijfelachtige belangen opgejaagd. Dat is sociaal onaanvaardbaar. Inrichting van nieuwe natuur moet de provincie niet willen in landbouwgebieden. Boerenbeheer door middel van beheersovereenkomsten heeft wellicht de toekomst. Misschien moet er worden afgestapt van de traditionele methode om gronden klakkeloos af te schuiven naar de MBO's, terwijl boeren een veel goedkoper alternatief kunnen bieden. Ten aanzien van de plannen lanceert hij samenvattend de volgende stellingen. Landbouwbedrijven worden bedreigd in hun bestaan, gebiedseigen landschap wordt aangetast, weidevogels en boerderijvogels zullen verdwijnen. Natuurontwikkeling moet niet in agrarische gebieden plaatsvinden, want er zijn alternatieven. Natuurontwikkeling moet ook niet in de richting van agrarische gebouwen plaatsvinden, want niemand is gebaat bij conflictsituaties. Er is wat dit betreft absoluut geen draagvlak in de buurtschap Bruntinge. Bewoners van Bruntinge willen continuïteit van hun bedrijven en sociale rust. Hij doet een dringend appèl op de bestuurlijke moed van de provincie om belangen breed af te wegen. Behalve natuurbelangen zijn er ook economische en sociale belangen op het platteland.

De heer WENNEKER spreekt in namens het Samenwerkingsverband Holsloot-Hool. Als voorzitter van het samenwerkingsverband heeft hij een

drietel punten waarop hij het niet eens is met POP II. Allereerst is dat de bouwkavelaanwijzing voor agrarische bebouwing die door het POP II is gesteld op anderhalve hectare. Er is in zijn gemeenschap een aantal bedrijven dat al boven die anderhalve hectare zit qua bebouwingsoppervlakte. Willen die bedrijven verder uitbreiden dan zijn zij niet alleen genoodzaakt om bij de gemeente toestemming te vragen voor verdere uitbreiding maar moet er ook toestemming bij de provincie worden gevraagd. Op deze extra regelgeving zitten de agrariërs in zijn gemeenschap niet te wachten en hij denkt dat gemeenten dat prima zelf kunnen afhandelen. Hij pleit ervoor om de bouwkavelgrootte van anderhalve hectare te verhogen naar minimaal twee hectare. Het tweede punt waar hij bezwaren tegen heeft is de bebouwingsoppervlakte in het buitengebied. Die was gesteld op 200 vierkante meter met een uitbreidingsmogelijkheid naar 250 vierkante meter. Deze is nu gesteld op 250 vierkante meter. Hij is van mening dat die oppervlakte absoluut te klein is. Burgers die wonen in het buitengebied houden mede de leefbaarheid van het buitengebied in stand. Zij zorgen ervoor dat het bewoonbaar en leefbaar blijft en dat er geen situaties ontstaan zoals in oostelijk Groningen waar gebouwen leeg komen te staan. De mensen die er gaan wonen hebben veelal een hobby die te maken heeft met dieren en laten vaak de oude historische boerderijen verbouwen tot woonhuis. Willen deze mensen nog dieren kunnen houden dan blijft slechts een kleine oppervlakte over om deze dieren te stallen. Er blijft al helemaal geen ruimte over om voer en machines netjes onder dak te kunnen zetten. Als POP II spreekt over verfraaiing van het platteland dienen de burgers ook de ruimte te krijgen om dat te kunnen doen en dienen zij voldoende stallingsmogelijkheden te krijgen. Hij denkt dan aan een oppervlakte van minimaal het dubbele, namelijk 500 vierkante meter en niet de 250 vierkante meter zoals die ook in de jaren '70 en '80 van de vorige eeuw werden gehanteerd. Het derde punt waar hij bezwaar tegen heeft is dat dezelfde burgers die voormalige agrarische bedrijven hebben gekocht om daar hun hobby te kunnen uitoefenen niet wordt toegestaan de bijbehorende schuren met een oppervlakte van boven de 250 vierkante meter op te knappen, omdat zij slechts 25% mogen terugbouwen. Dat is je reinste kapitaalvernietiging, want deze mensen hebben veel geld geïnvesteerd om dergelijke boerderijen te kunnen

kopen en in het verleden is die bebouwing toegestaan door gemeenten en provincie. Het is dan ook vreemd dat de provincie nu zegt dat deze mensen er wel mogen blijven wonen, maar slechts 25% van de bestaande bebouwing mogen terugbouwen. Daarmee spreekt de provincie eerder toegestane zaken tegen.

De heer HAIKENS merkt bij het eerste punt op dat de heer Wenneker heeft gevraagd om een uitbreiding van de bouwkavelaanwijzing van anderhalve naar minimaal twee hectare. Hij vraagt of de heer Wenneker vindt dat dit bij wet geregeld moet worden of dat dit bij bijzondere aanwijzing moet gebeuren. Pleit de heer Wenneker nu voor een bouwkavel die in alle gevallen groter mag zijn of zou die vrijstellingsbevoegdheid bij de gemeente moeten liggen?

De heer WENNEKER antwoordt dat hij het liefst een mogelijkheid wil hebben dat een bouwkavel vergroot wordt naar minimaal 2 hectare. Indien dat niet lukt, zou hij willen dat de vrijstellingsbevoegdheid om grotere bouwkavels toe te staan bij de gemeente komt te liggen, want dan heeft hij te maken met één loket en niet nog eens met de provincie.

De heer REMMELTS spreekt in namens belangenvereniging Oosteinde. Hij wil hierbij de eerder schriftelijk ingediende zienswijze nogmaals onderstrepen en toelichten. De zogenaamde rode contouren zoals die nu zijn getrokken in POP II hebben tot gevolg dat voor een klein dorp als Oosteinde geen mogelijkheid overblijft om ook maar een beetje uit te breiden. Er ligt al een bestemmingsplan van vóór de gemeentelijke herindeling, maar dat is tot op heden slechts voor een deel ingevuld. Verdere invulling zal nooit worden gerealiseerd als het POP II aanvaard wordt zoals het hier wordt voorgesteld. Het kan en mag nooit zo zijn dat kleine dorpen in Drenthe zoals Oosteinde door een dergelijk plan geen toekomst meer hebben en zelfs ten dode zijn opgeschreven. Hij vraagt voor deze kleine gemeenschap helemaal geen grote uitbreidingsmogelijkheden, maar het bouwen van een à twee woningen per jaar moet nu en in de toekomst mogelijk blijven. Wanneer een dorp vergrijsd kalft de samenleving binnen een dergelijk dorp binnen de kortste keren af doordat na de middenstand, ook de school, het dorpscafé en het buurthuis verdwijnen.

Kortom, alle basisvoorzieningen verdwijnen. Dan ontstaat een dorp dat niet meer leeft en dat kan nooit de bedoeling zijn van Drenthe. Toeristen die komen, constateren dan dat het gebeurd is met de leefbaarheid. Het zou vele malen verstandiger zijn indien de kleine dorpen worden gekoesterd en toekomst wordt gegeven. Als de plaatselijke jeugd al geen mogelijkheden meer heeft om in het eigen dorp te blijven wonen, waar is de provincie dan mee bezig? Spreker hoopt dat de provincie zich realiseert wat er op het platteland speelt en dat het gezonde verstand prevaleert.

De heer PETERS vraagt of hij goed begrijpt dat er geen woningen gebouwd kunnen worden omdat de rode contouren daar beperkingen met zich meebrengen of dat dit het gevolg is van het feit dat de gemeente niet meer woningen heeft opgenomen in de plannen.

De heer REMMELTS merkt op dat dit puur en alleen door de rode contouren wordt veroorzaakt.

De heer PETERS vraagt of de heer Remmelts dit na de vergadering kan uitleggen, want hij ziet maar twee contourlijnen die naar zijn gevoel niet beperkend zijn, dus moet het beleid van de gemeente dat wel zijn.

De heer REMMELTS antwoordt dat er al een bestemmingsplan van de gemeente ligt.

De heer ZWEENS merkt op dat de heer Remmelts vindt dat de contouren moeten worden opgerekt omdat anders de vergrijzing vormen aanneemt die de dorpsamenleving ontwricht. Brengt dat ook met zich mee dat de heer Remmelts vindt dat er in het bijzonder woningen moeten komen voor jonge mensen uit het eigen dorp?

De heer REMMELTS merkt op dat jonge mensen uit het eigen dorp nu wegtrekken, waardoor het dorp in een neerwaartse spiraal terechtkomt.

Mevrouw HUISMAN merkt op dat zij de heer Remmelts heeft horen zeggen dat er per jaar een à twee woningen bij moeten komen omdat de leefbaarheid in stand gehouden moet worden. Heeft de heer Remmelts uiterekend hoeveel woningen er nodig zijn om die leefbaarheid in stand te houden?

De heer REMMELTS merkt op dat er inderdaad een onderzoek onder de bevolking is geweest en er is gebleken dat er per jaar behoefte is aan zo'n twee woningen. Indien er in één jaar tien woningen worden gebouwd dan is er kans dat mensen van buitenaf die woningen gaan betrekken, waardoor de plaatselijke jeugd nog niet aan bod zou komen. Het is dus bedoeld voor starters en plaatselijke jeugd.

De heer MENCKE spreekt in namens Windenergie Emmer-Compasuum (WEC) (bijlage 1).

De heer KUIPER vraagt hoe groot de capaciteit is. Hij vraagt daarbij specifiek naar de zwaarte van de molen en de hoeveelheid molens die WEC wil neerzetten, evenals de hoogte van de molens.

De heer MENCKE antwoordt dat hij is begonnen met een hoogte van zo'n 70-80 meter, maar windenergie is op een hoogte van 100 meter landinwaarts helemaal niet zo veel minder als aan de kust. Dus de hoogte is heel erg belangrijk en momenteel zitten de molens op zo'n 95 tot 100 meter. De capaciteit van deze molens zal op dit moment ongeveer zo'n twee megawatt zijn. Het gaat verder om zo'n 8 tot 10 molens, wat afhankelijk is van de afstand die er tussen de molens wordt aangebracht. De molens staan ongeveer op zo'n 300 meter vanaf de grens Nederland-Duitsland. Dit is een prachtig windpark van 23 molens bij Bargerveen, aan de Duitse zijde.

De heer HORNSTRA begrijpt uit de woorden van de heer Mencke dat hij windenergie ziet als verbreding van de landbouw en de agrarische sector, die op een aantal terreinen problemen kent waarbij windenergie een mogelijke uitweg vormt. Het is de heer Mencke waarschijnlijk bekend dat er in Drenthe meerdere plannen zijn om windmolens te plaatsen en hij vraagt hoe de heer Mencke daar tegenaan kijkt. Als hij het goed begrijpt komt hij dan aan 23 molens keer 2 megawatt en dat is nogal wat.

De heer MENCKE merkt op dat de heer Hornstra dan niet goed heeft geluisterd, want hij had het over 8 tot 10 molens. Dat is dan 16 tot 20 megawatt. Het moet natuurlijk niet zo zijn dat Drenthe zichzelf in een keurslijf plaatst en een limiet van 15 aan het aantal molens stelt, want de ontwikkeling van windenergie gaat ook voor Drenthe

steeds verder, want het zou jammer zijn indien ondernemers in Drenthe niet mee kunnen met de vaart der volkeren. Overal in de omgeving van Drenthe gaat het gebeuren en wordt er niet meer gesproken over lucht- en horizonvervuiling, want daar staan die molens allemaal al. In Drenthe kijkt hij er - net over de grens in Duitsland - al meer dan 7 jaar tegenaan en hij vindt het ook helemaal niet lastig. Indien er dus wordt gezegd dat de vogels er last van hebben, dan is dat niet waar want er is nog nooit één vogel doodgegaan door een windturbine.

De heer HORNSTRA merkt op dat hij het daar niet over heeft gehad, maar dat er wel onderzoeken zijn die aantonen dat de heer Mencke niet staande kan houden dat er nooit een vogel dood zou gaan door windmolens, want spreker heeft gelezen dat het er toch zo'n 10.000 tot 20.000 per jaar zijn. Zijn vraag was echter hoe de heer Mencke aankijkt tegen meerdere van dit soort plannen langs de grens met Duitsland en hij wil weten of de heer Mencke de hele grens van de provincies Groningen en Drenthe met Duitsland vol wil bouwen met windmolens.

De heer MENCKE merkt op dat de lengte van de grens tussen Drenthe en Duitsland niet zo groot is. De provincie Drenthe hoeft zich geen zorgen te maken over de provincie Groningen, want daar beslissen provinciale staten van Groningen over het toestaan van windmolens langs de grens met Duitsland. Het stukje dat naast Duitsland ligt is niet zo groot en Bargerveen vormt daarvan een groot gedeelte. Daar moet de provincie geen windmolens willen plaatsen, maar in het stukje grensgebied dat mooi evenwijdig aan Duitsland ligt en waar aan de Duitse kant ook al meer dan 50 molens staan, dan moet dat aan de kant van Nederland ook kunnen. Indien er eventueel meerdere plannen zijn, heeft hij daar niets op tegen.

De heer WIERINGA merkt op dat de heer Mencke een opmerking had over de uitplaatsing van veebedrijven. In welke context moet die opmerking worden geplaatst?

De heer MENCKE antwoordt dat die context duidelijk wordt omschreven, namelijk dat er 2,6 miljoen euro wordt uitgetrokken voor inplaatsing van veehouderijen in de Veenkoloniën, terwijl de melkprijs nu al 2 jaar lang onderuitgaat.

Het is bijna altijd zo dat als de overheid ergens aan begint en bepaalde zaken gaat aanprijzen, dan gaat het voor de landbouw verkeerd. De landbouw heeft al heel veel aangepakt, maar als de overheid zich ermee bemoeit, dan krijgt de landbouw moeite om dit redelijk te houden. Landbouwendernemers moeten kunnen ondernemen en er moet ruimte worden geboden om initiatieven te nemen. Die zaken die voor de landbouw belangrijk en winstgevend zijn moeten kunnen doorgaan en dan is "windverbouw" één van die zaken.

De heer HORNSTRA merkt op dat de heer Mencke spreekt over vrij ondernemerschap, maar op de landbouw en de "verbouw van windenergie" zit heel wat subsidie. "Verbouw van windenergie" wordt namelijk winstgevend doordat er in de fiscale sfeer tal van stimulerende maatregelen zijn.

De heer MENCKE antwoordt dat er in Duitsland ook gigantisch veel subsidie zit op de productie van zonne-energie.

De heer BEERSMA spreekt als burger die zijn leefomgeving nauwlettend in de gaten houdt en die zich daarom heeft verdiept in het POP II (bijlage 2).

De heer LANGENKAMP merkt op dat de heer Beersma een aantal zaken heeft genoemd waar hij het roerend mee eens is, maar de heer Beersma moet ook weten dat de regiovisie in feite niets anders is dan een samenwerkingsprogramma en niet te vergelijken is met het POP. Pas als de besluiten in het POP hun weerslag krijgen is er sprake van een mogelijkheid tot inspraak. Vindt de heer Beersma nu dat de volgorde van behandelen volkomen verkeerd is en dat als dit in het POP wordt uitgewerkt, de mogelijkheid tot het geven van inspraak te laat komt?

De heer BEERSMA antwoordt bevestigend. Er zijn namelijk al rondes geweest waarbij mensen zienswijzen konden indienen en waarbij de getallen zoals die in de regiovisie tot stand zijn gekomen, niet in die versie van het POP zijn opgenomen. In die vergaderingen heeft hij daarover meerdere vragen gesteld en er zijn veel statenleden die tegen hem hebben gezegd dat de getallen van de regiovisie rechtstreeks in het POP worden ingeschoven en dat er zeker een mogelijkheid blijft om daar iets tegen in te brengen,

maar dat is wel in een meer uitgekristalliseerd plan waarbij de standpunten veel meer vastliggen en er veel minder mogelijk is om nog bepaalde zaken te veranderen. Het feit dat de getallen uit de regiovisie gebaseerd zijn op verkeerde groei-cijfers die niet zijn bijgesteld, maakt dat voor hem dit plan danig tegen het licht gehouden moet worden voordat het in het POP wordt opgenomen.

De heer WIERINGA merkt op dat de heer Beersma in zijn zienswijze ook heeft aangegeven dat bedrijventerreinen niet juist zijn weergegeven. Hoe kijkt de heer Beersma daartegenaan?

De heer BEERSMA merkt op dat hij niet heeft gesproken over bedrijventerreinen, maar de volgende spreker zal daar wel het een en ander over zeggen.

Mevrouw MARINUS wil iets zeggen over lokale bedrijvigheid. Dat is een begrip dat in het POP een aantal keren voorkomt. Zij pleit ervoor om het begrip lokale bedrijvigheid uit het POP te schrappen, aangezien het een begrip is waaraan door iedereen een eigen invulling wordt gegeven en dat is verwarrend. Het begrip komt in alle beleidsstukken voor maar het begrip kan niet worden gebruikt om duidelijkheid te verschaffen. Het begrip lokale bedrijvigheid heeft namelijk geen enkele juridische of beleidsmatige status. De Raad van State heeft in diverse zaken uitgesproken dat lokale bedrijvigheid een loos begrip is. Waar staat er iets over lokale bedrijvigheid in het POP en wat staat er? Het komt voor in het deel dat gaat over de ontwikkelingen van gewenste functies en gebieden bij de begrippen hoofdkernen en kleine kernen. Bij hoofdkernen wordt op pagina 96 bij C.6.1 opgemerkt dat voor de ontwikkeling van bedrijvigheid de hoofdkernen alleen een functie hebben voor kleinschalige lokale bedrijvigheid. Bij de kleine kernen staat op dezelfde bladzijde dat kleine kernen slechts in beperkte mate een functie hebben voor incidentele kleinschalige lokale bedrijvigheid. Het begrip lokale bedrijvigheid wordt ook min of meer gedefinieerd. Op pagina 138 onder het kopje Kleinschalige lokale bedrijvigheid en incidentele bedrijfsvestigingen in het landelijk gebied staat dat "bij het begrip lokale bedrijvigheid gedacht dient te worden aan bedrijvigheid die reeds ter plaatse gevestigd is, maar door de groei van het bedrijf en/of andere productiemethoden vanwege hinder voor de directe omgeving, behoefte heeft aan een

nieuwe vestigingsplaats. Voorts vallen er nieuwe bedrijven onder die grotendeels produceren voor de lokale afzetmarkt". Nu woont spreker in de gemeente Tynaarlo en zij leest op pagina 137 dat het gewenst is om in die gemeente te zoeken naar nieuwe locaties voor lokale bedrijvigheid.

Vriezerbrug, dat is bestemd voor lokale bedrijven, beslaat op dit moment 40 hectare, maar in de praktijk stelt dat lokaal niets voor. Zojuist is er 17 hectare bijgekocht om naar het zuiden te kunnen uitbreiden. Het gemeentebestuur heeft een enorme expansiedrift voor de bouw van huizen en bedrijventerreinen en dat voor een gemeente die geen hoofdkern is. De gemeenteraad heeft zich er unaniem voor uitgesproken dat uitbreiding van bedrijventerreinen slechts zal worden toegestaan als het gaat om lokale bedrijvigheid. De raad bedoelde daarmee dat het zou gaan om bedrijven die worden opgezet door de eigen inwoners. De gemeenteraad deed deze uitspraken zowel bij de discussie over het komende structuurplan als bij de discussie over het economisch beleidsplan en dat is een plan dat door de wethouder met de ondernemersvereniging in Tynaarlo is opgesteld. Dat plan is nog niet door de raad vastgesteld. In het POP staat dat in de gemeenten ruimte is voor lokale bedrijvigheid en bovendien krijgen gemeenten meer vrijheden. Het is bekend dat de gemeente Tynaarlo in financieel slechte omstandigheden verkeert. Het laat dus te raden waar het in de toekomst naar toe gaat met aan de ene kant een financieel probleem dat heel goed gevuld kan worden met opbrengsten uit gronduitgifte en aan de andere kant het begrip lokale bedrijvigheid dat juridisch gezien geen enkele status heeft. Dat wordt dus bouwen, uitbreiden, aankopen en verder uitbreiden van bedrijventerreinen op gezag van bestuurders die hun plannen nog steeds kunnen verkopen met de kreet lokale bedrijvigheid. De praktijk is dat gemeenten - met Tynaarlo als voorbeeld - bedrijventerreinen overal laten uitbreiden en vollopen op dezelfde manier, met als dekmantel het begrip lokale bedrijvigheid. Provinciale bestuurders dienen hun verantwoordelijkheid in dezen te nemen en zich te realiseren dat ongewenste ontwikkelingen van bedrijventerreinen door de provincie kunnen worden beïnvloed. Die beïnvloeding kan niet gebeuren zolang de definitie van lokale bedrijvigheid luidt dat daarbij gedacht moet worden aan bedrijvigheid die al ter plaatse gevestigd is. De provincie dient grenzen te stellen, duidelijkheid te verschaffen en alle locaties te

noemen van bedrijventerreinen. Tevens dient het juridisch niet houdbare begrip lokale bedrijvigheid geschrapt te worden.

De heer ZWEENS merkt op dat mevrouw Marinus redelijk overtuigend een gevaarlijke ontwikkeling heeft geschetst. Hij concludeert dat de term lokale bedrijvigheid voor mevrouw Marinus zo vaag is dat deze niet handhaafbaar is. Daar komt bij dat ook al zou de term lokale bedrijvigheid preciezer worden gedefinieerd zoals mevrouw Marinus voorstelt, het kennelijk moeilijk is om die definitie te handhaven, gezien de jurisprudentie van de Raad van State op dit vlak. Zou het niet zijn dat dit probleem nooit totaal en bevredigend opgelost kan worden, maar dat de oplossing toch gezocht moet worden in een grotere alertheid van de gemeenteraad, die wat dit betreft ook niet in één lijn denkt met het gemeentebestuur?

Mevrouw MARINUS merkt op dat iedereen een ander idee heeft bij het begrip lokale bedrijvigheid en als daarover wordt gesproken denkt iedereen het met elkaar eens te zijn, maar iedereen heeft het over iets anders en legt de nuances anders. Door dit begrip te hanteren wordt de indruk gewekt dat partijen het onderling eens zijn, maar het begrip heeft geen juridische status. Dat lijkt de provincie ook te beseffen door in het POP aan te geven waaraan gedacht moet worden bij het begrip lokale bedrijvigheid, maar iedereen weet dat iedereen daar anders over kan denken. De Raad van State stelt namelijk alle bestuurders in het ongelijk als zij zich verschuilen achter het begrip lokale bedrijvigheid.

De heer ZWEENS dankt mevrouw Marinus voor haar bijdrage aan de begripsverheldering rondom de term lokale bedrijvigheid.

De heer KUIPER vraagt of mevrouw Marinus een tekstvoorstel heeft dat juridisch te handhaven is en waarmee de groei van vooral lokale bedrijventerreinen in meer wenselijk geachte banen kan worden geleid.

Mevrouw MARINUS antwoordt dat de passages die zij heeft genoemd en waarin het begrip lokale bedrijvigheid wordt gebruikt, gewoon uit het POP kunnen en dat er gesproken moet worden over bedrijventerreinen. De duidelijkheid wordt dan alleen maar groter.

De heer WIJBENGA merkt op dat mevrouw Marinus hem een groot plezier zou doen als zij niet alleen wijst op iets wat zij uit het POP wil hebben, maar ook op iets wat zij daarvoor in de plaats wil hebben. Spreker komt ook uit Tynaarlo en kent ook de problemen rondom Vriezerbrug, maar als alleen maar gezegd wordt dat het een bedrijventerrein is dan kan morgen toch iedereen op de stoep staan?

Mevrouw MARINUS antwoordt dat Vriezerbrug alleen bestemd is voor lokale bedrijvigheid.

De heer WIJBENGA merkt op dat mevrouw Marinus nu zelf het begrip lokale bedrijvigheid hanteert, waarmee zij aangeeft hoe moeilijk het is als dat begrip eruit wordt gehaald.

De heer POPKEN merkt op dat er vandaag de dag veel van dit soort lokale bedrijventerreinen zijn. Die zijn totstandgekomen door wetgeving. Mevrouw Marinus vraagt zich af of het wenselijk is om nog meer van dit soort lokale bedrijventerreinen te realiseren. Hij is het met haar eens, want in Dwingeloo is er ook een lokaal bedrijventerrein waarbij bedrijven die uit de kern afkomstig waren op het bedrijventerrein zijn geplaatst. Het bedrijventerrein is niet erg fraai en mevrouw Marinus pleit voor niet meer van hetzelfde.

De heer WIERINGA vraagt hoeveel hectares bedrijventerrein er volgens mevrouw Marinus dan nodig zijn in de gemeente Tynaarlo.

Mevrouw MARINUS merkt op dat daar momenteel onderzoek naar wordt gedaan, maar dat zij niet precies weet hoeveel er nodig is. Wat zij wel weet is dat in de gemeenteraad unaniem is besloten bij het structuurplan en het economisch beleidsplan dat er alleen maar uitbreiding mag zijn van bedrijventerreinen als het gaat om lokale bedrijvigheid. De wethouder, die jurist is, ging daarmee akkoord en die weet precies hoe het zit met het begrip lokale bedrijvigheid.

De heer HORNSTRA vraagt of mevrouw Marinus in essentie wil tegengaan dat er op dergelijke plaatsen meer bedrijvigheid zal plaatsvinden.

Mevrouw MARINUS merkt op dat zij daar wel ideeën over heeft, maar dat zij nu alleen maar iets

kan zeggen over het begrip lokale bedrijvigheid en dat zij wil dat dit uit het POP gaat.

De heer HORNSTRA merkt op dat het volgens hem niet alleen maar over woorden en juridische begrippen gaat, maar dat hij ook gereedschappen nodig heeft om datgene wat hij wil te kunnen bereiken om te voorkomen dat er op dergelijke plaatsen grootschalige bedrijvigheid wordt ontwikkeld.

De heer VAN DER KLIPPE spreekt in namens de NLTO-afdelingen Westerbork, Beilen en Smilde (bijlage 3).

De heer WIERINGA merkt op dat de heer Van der Klippe in zijn bezwaarschrift aangeeft dat hij voor POP I bepaalde toezeggingen heeft gekregen. Hoe is dat gegaan?

De heer VAN DER KLIPPE antwoordt dat tijdens de voorlichting van POP I diverse vragen zijn gesteld over de hydrologische aandachtsgebieden. Dit lag toen bij veel agrariërs al zwaar op de maag en toen is er uitgelekt dat het een zone zou worden waarbij wederzijdse negatieve schadewerking voorkomen zou worden. Dat is op zich een goede zaak, want daarmee ben je elkaars goede burens. Toen is er gevraagd of deze zone werd ingekleurd op zowel landbouw- als natuurgrond en toen was het antwoord bevestigend, maar vervolgens was dat op de kaart en in de tekst van POP I niet terug te vinden. Ook in POP II ontbreekt dit en dat is de reden waarom hij dit in zijn zienswijze opnieuw gevraagd heeft.

De heer SIPMA spreekt namens de Maatschap Van der Klippe. Hij merkt op dat de heer Van der Klippe zojuist namens de NLTO-afdelingen Westerbork, Beilen en Smilde het woord heeft gevoerd. Spreker zal dit op persoonlijke titel, ook namens de heer Van der Klippe, doen. De heer Van der Klippe ondersteunt ook persoonlijk datgene wat hij zojuist namens het NLTO heeft gezegd, maar spreker wil een aantal andere zaken naar voren brengen die hij in de beantwoording mist. De heer Van der Klippe heeft een aantal zienswijzen en bedenkingen ingebracht die op geen enkele manier worden teruggevonden in de beantwoording. Op agrarisch gebied komen er veel zienswijzen binnen op POP II en hij kan zich voorstellen dat de provincie

probeert in algemene zin deze zienswijzen te beantwoorden en vele verschillende onderwerpen bij elkaar te betrekken en te beantwoorden. De heer Van der Klippe heeft toch een aantal heel specifieke problemen op tafel gelegd en daar ziet hij in de beantwoording niets van terug. Dat is niet zorgvuldig en onjuist en wellicht dat dit op deze plaats nog gecorrigeerd kan worden. In die zin richt hij zijn woord aan de behandelende ambtenaren. De Maatschap Van der Klippe heeft ongeveer 10 hectare in het gebied van de boswachterij Hooghalen nabij Zwiggelerveld in gebruik vanaf 1993 en in de jaren '70 en '80 is daar een begrenzing overheen gekomen op grond waarvan de overheid, te weten DLG, tot aankoop zou kunnen overgaan. Het zou dan een reservaatgebied worden met als doel natuurbeheer. In al die tijd is er niet tot aankoop overgegaan maar in november 2003 heeft de provincie besloten de begrenzing te wijzigen in de zin dat het perceel van 10 hectare niet meer onder de begrenzing valt en dus normaal landbouwgrond wordt. Indien hij kijkt naar POP II wordt over dat gebied wel zone 5 heen gelegd en dat is in strijd met het wijzigen van de begrenzing in november 2003. Indien de provincie besluit om de begrenzing van een gebied af te halen en er daarmee weer normaal landbouwgrond van te maken, dan dient dat ook in het POP II terug te vinden te zijn. Spreker had verwacht dat dit na de zienswijze gecorrigeerd zou worden, maar tot spijt van Van der Klippe is dat nog niet gebeurd. Hij verzoekt nogmaals indringend die zaak aan te passen, want het kan niet zo zijn dat Van der Klippe met de grotere beperkingen van de indeling in zone 5 blijft zitten. Verder heeft hij in de zienswijze namens Van der Klippe aandacht gevraagd voor een aantal percelen en gebieden, maar ook op dat punt ziet hij niets terug in POP II. Hij verzoekt dan ook dringend om de zienswijze nogmaals goed te bekijken en alsnog in de beantwoording mee te nemen.

De heer HAIKENS vraagt of de heer Sipma kan aangeven hoe de zonering was voordat er een begrenzing aan dit gebied is opgelegd. Verder wil hij weten wat het gebruik van het perceel is.

De heer SIPMA antwoordt dat de begrenzing in de jaren '70 en '80 is opgelegd. De zonering is daarna pas in de jaren '90 opgelegd. In POP II is het zone 5 geworden en daarvoor was het agrarische cultuurgrond. De zonering in POP I kent hij niet en

dat zou hij aan de heer Van der Klippe moeten vragen.

De heer ANDRIESSE spreekt in namens het Actiecomité Groene Long/POP-Groen uit de gemeente Tynaarlo. POP II zet zich in voor een dynamische economie en sterke steden die zich in een aantrekkelijke omgeving bevinden. Door deze insteek vermindert de druk op het landelijk gebied en wordt voorkomen dat het landelijk gebied verstedelijkt. Uit de 250 reacties op het ontwerp-POP II blijkt dat deze zienswijze breed wordt gedragen. Met deze zienswijze in het achterhoofd maakt POP-Groen, een groene actiegroep uit Vries/De Punt zich grote zorgen over de ambities van het gemeentebestuur van Tynaarlo. In de regiovisie is afgesproken dat Tynaarlo de groene long moet blijven tussen Assen en Groningen. Deze gedachte wordt volgens het concept-structuurplan van de gemeente Tynaarlo ruim gesteund door de bevolking. Het is dan ook even schrikken als in het Dagblad van het Noorden van 22 mei jongstleden de gemeente Tynaarlo aankondigt dat er een groot aantal hectares bedrijventerrein bij komt op Vriezerbrug en dat bovendien in een gebied dat valt in het landschapspark van de Drentsche Aa. De provinciale Nota bedrijventerreinen tot 2015 geeft aan dat als een gemeente van mening is dat er te weinig bedrijventerrein is voor haar lokale vraag, zij dit bij de provincie moet aantonen. Hier heeft de provincie wellicht een handvat om te kijken of het wel zinvol is om onderscheid te maken tussen regionale en lokale bedrijventerreinen. Hij verzoekt de provincie erop toe te zien dat een aanvraag van de gemeente Tynaarlo ook daadwerkelijk getoetst wordt. Een week later wordt zijn verontrusting nog groter als in dezelfde krant is te lezen dat Assen richting Tynaarlo oprukt met een bedrijventerrein Messchenveld van zo'n 170 hectare. Waar blijft de groene long tussen Groningen en Assen? Geeft POP II niet juist aan dat voorkomen moet worden dat een landelijk gebied verstedelijkt? Hij is dan ook zeer verontrust over de ambities van sommige gemeentebestuurders die groen in hoog tempo inruilen voor rood. Wat blijft er over van de schone theorie over mal en contramal? POP-Groen roept de statenleden op om ervoor te pleiten een zwaardere coördinerende en controlerende rol bij de provincie neer te leggen als het gaat om de ruimtelijke inrichting van onze mooie provincie Drenthe. Zijn onrustgevoelens worden

nog versterkt door het feit dat het Rijk via de Nota ruimte provincies en gemeenten meer planologische vrijheid geeft. Voorkomen moet worden dat deze liberalisering doorslaat en landelijke gebieden volgebouwd worden. Spreker acht statenleden mede verantwoordelijk om in de provincie Drenthe een nieuw evenwicht te vinden tussen provinciale sturing en gemeentelijke planologische vrijheid. Vandaag is het de gemeente Tynaarlo die uit de bocht dreigt te vliegen en morgen is het een andere Drentse gemeente. De provinciale bezuinigingsronde die de groene sector zou treffen, heeft de provincie weten te keren. Wellicht lukt het de provincie nu ook om de balans tussen groen en rood te herstellen. Neem de rentmeesterstaak van de provincie serieus en laat de bijzondere kwaliteiten van Drenthe niet verkwanseld worden.

De heer ENGELS proeft een zekere verontrusting bij de heer Andriesse over de richting waarin het college van burgemeester en wethouders van Tynaarlo beleid voert. Spreker neemt aan dat dit met instemming van de meerderheid van de raad gebeurt. Nu roept de heer Andriesse de provincie op om hier als een soort van commissaris op toe te zien. Zou de heer Andriesse zijn betoog eigenlijk niet meer moeten richten op de kiezers van Tynaarlo, die misschien het verkeerde gemeentebestuur in het zadel hebben geholpen?

De heer ANDRIESSE merkt op ook zeker al zijn krachten te zullen aanwenden om bij de behandeling van het structuurplan binnen de gemeente Tynaarlo daar aandacht aan te schenken. Hij vreest echter voor de vrijheid die de landelijke overheid door de Nota ruimte gaat geven, waarbij het voor gemeenten steeds makkelijker wordt om zelf hun eigen uitbreidingsplannen te realiseren. Hij roept de provincie op om voorzover dat in de mogelijkheden van de provincie ligt - en in de provinciale Nota bedrijventerreinen tot 2015 staat een dergelijke mogelijkheid - te toetsen of er in een gemeente werkelijk meer bedrijventerreinen nodig zijn. Er is dus wel degelijke een rol voor de provincie weggelegd en misschien moet de rol zelfs wel groter worden.

De heer KUIPER merkt op dat het betoog van de heer Andriesse hem wel aanspreekt. Hij snapt alleen de suggestie niet goed om de tekst in het POP waarin gesproken wordt over het onder-

scheid tussen lokale en regionale bedrijvigheid eruit te halen, omdat daarmee een situatie kan ontstaan waardoor het allemaal nog erger wordt.

De heer ANDRIESSE merkt op dat ook in de Nota bedrijventerreinen tot 2015 wordt gesproken over een onderscheid tussen lokale en regionale bedrijvigheid en dat als deze termen uit het POP worden gehaald er hier en daar nogal aan de tekst gesleuteld moet worden. Op het moment dat gemeenten bij de provincie komen om aan te tonen dat zij niet genoeg ruimte hebben binnen hun aangegeven rode zone, kan de provincie toetsen of er zich op het bedrijventerrein allemaal lokale bedrijven hebben gevestigd of dat er ook bedrijven vanuit andere Drentse plaatsen plannen hebben om zich daar te vestigen. Zo zijn er in Tynaarlo bedrijven uit Roden die zich daar vestigen. Indien het bedrijven zijn die regionaal of bovenregionaal werken, kan de provincie dit tegenhouden door aan te geven dat die bedrijven veelal van buiten komen. Indien het onderscheid tussen regionale en lokale bedrijvigheid wordt gehandhaafd, is dat een moeilijk te hanteren handvat. Spreker heeft echter geen concrete tekstwijzigingen voor het POP II.

De heer GREEN spreekt in namens Quartzwerk BV. Quartzwerk BV is een bedrijf dat is gespecialiseerd in het leveren van grondstoffen voor de bouw. Hij heeft zijn zienswijze neergelegd met betrekking tot het beleid dat wordt gevoerd ten aanzien van het winnen van beton- en metselzand in POP II. In de zienswijze gaat het om twee aspecten waarbij ten aanzien van het eerste aspect, het overheidsbeleid, inmiddels een kort antwoord van de provincie is ontvangen. Het tweede aspect ging over de continuïteit van beton- en metselzandwinning. Helaas heeft hij daarop geen reactie gekregen, maar alleen een herhaling van een inmiddels achterhaalde kreet. Het gaat erom waar de komende 10 jaar in Drenthe beton- en metselzand gewonnen mag worden. Naar aanleiding van POP I is eind jaren '90 onderzoek verricht naar mogelijke winplaatsen van beton- en metselzand, het liefst uit de ecologische hoofdstructuur (EHS). In dit onderzoek kwam één gebied heel goed uit de bus. Het lag niet binnen de EHS, maar was rijk aan beton- en metselzand en was ten opzichte van andere gebieden afgedekt met een relatief dunne bovenliggende fijne zandlaag. Ondanks dit voordeel was de mening

van de provincie dat winning aldaar vanwege de 9 meter dikke bovenliggende zandlaag belemmerend zou werken en dat winning binnen de EHS nodig was. Quartzwerk en andere bedrijven hebben de afgelopen vijf jaar geïnvesteerd in de aankoop van terrein binnen dat zoekgebied. Hij dacht dat dit gebied zeker voor winning zou worden aangewezen en hij dacht ook dat als het probleem met de bovenliggende fijne zandlaag zou worden opgelost, er een win-winsituatie zou ontstaan. Er zou continuïteit van beton- en metselzandwinning zijn en er zou geen sprake zijn van onherstelbare schade binnen de EHS. Er is een logistieke oplossing gevonden voor de ophoogzandproblemen en deze oplossing is aangegeven in zijn vergunningsaanvraag om hier te mogen ontgronden. In POP II is het aangegeven gebied inderdaad aangegeven als zoekgebied, maar tot zijn verbazing wordt volgehouden dat hier geen winning kan plaatsvinden tot 2013, terwijl Quartzwerk een oplossing meende te hebben gevonden. Verder wordt vermeld in het ontwerp van POP II dat winning zal doorgaan in de EHS tot 2013 wegens het ophoogzandprobleem. Hij is van mening dat de EHS beschermd was door een neentenzij-regime, wat betekent dat het alleen kan als er geen andere alternatieven aanwezig zijn. Hij heeft nu echter een alternatief aangegeven en vindt dat één centraal wingebied in Zuidwest-Drenthe aangewezen moet worden en zo strikt mogelijk ontwikkeld, liefst centraal met andere zandwinnende bedrijven om zoveel mogelijk voordelen te behalen voor milieu, omwonenden en de beton- en metselzandwinning. Hij vraagt provinciale staten om POP II in dit opzicht aan te passen.

De heer ZUIDERVELD spreekt in namens de Vereniging Natuurlijk Oostindië-Terheyl. Hij wil het hebben over de woningbouwtaakstelling Roden-Leek. Het gaat om de bouw van 6.000 woningen tot 2019, bestaande uit 1.100 vervangende bouw en 4.900 nieuwe woningen. Dat is een gigantische taakstelling in het kader van de regiovisie. Eigenlijk is voor zo'n aantal woningen een Milieueffectrapportage (m.e.r.) nodig, maar het is hem eigenlijk veel te eng om dit in zo'n klein gebied te doen. Hij stelt voor om in het kader van de regiovisie een veel groter onderzoek te doen naar waar het beste woningbouw kan worden gepleegd in het gebied dat de regiovisie behelst en zelfs daarbuiten nog. Als er wordt gekeken naar hoe de

woningbouwaantallen nu zijn verdeeld dan is ten zuiden van de stad toch sprake van een overgeproportioneerd aantal woningen en dat wordt alleen maar erger. Tot 2019 worden ten zuiden van de stad Groningen nog 27.000 woningen weggezet. Ten noorden van de stad zijn dat er 4.800, wat een gigantisch verschil is. Dit levert in de toekomst enorme problemen op. In het m.e.r.-onderzoek dat nu aan de gang is naar de rondweg Leek is inmiddels door een verkeersonderzoek aange-toond dat als deze ontwikkelingen bij Roden-Leek doorzetten er in 2019 files tot aan Leek zullen ontstaan. Of er nu een zuidtangent of geen zuid-tangent wordt aangelegd, de verkeersproblema-tiek ten zuiden van de stad Groningen op de A28 en A7 blijft bestaan. Daar kunnen oplossingen voor worden gezocht door hoogwaardig openbaar vervoer en Kolibri, maar waarom nou zo moeilijk doen want die treinen vanuit bijvoorbeeld Winsum en Zuidhorn zijn er al lang, zelfs dubbelspoors. Het is veel gemakkelijker om vanuit die kant richting Groningen te komen dan vanuit de zuid-kant. Hij is er dan ook voor om vast te stellen door middel van een m.e.r. waar het beste woningbouw rondom de stad Groningen kan worden weggezet zonder de hele boel vol te laten lopen met auto's, zodat de stad Groningen bereikbaar blijft. Hij stelt voor om de woningaantallen zoals die zijn ge-noemd in het POP II voorlopig even weg te laten totdat bekeken is waar er hoeveel woningen weg-gezet kunnen worden. De provincie Groningen heeft dit al gedaan, want daar staan geen woningaantallen meer in het POP genoemd omdat die provincie dat door een soort van huis-houdelijk reglement heeft geregeld, waarbij elke twee jaar monitoring plaats zal vinden. Hij heeft altijd begrepen dat die afspraken moesten worden gemaakt in het kader van de regiovisie en dat de provinciale omgevingsplannen van Drenthe en Groningen dragend zouden zijn als juridische en bestuurlijke kaders. De provincie Groningen heeft zich daar niet aan geconformeerd en spreker denkt dat de provincie Drenthe ook de vrijheid heeft om zich daar enigszins van los te maken. Spreker had zich ook ingeschreven als inspreker bij de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit van deze middag, en wel aangaande het agendapunt met betrekking tot de regiovisie, maar hij zal niet twee keer hetzelfde verhaal houden. Hij verzoekt dan ook om deze inspraakreactie te voegen als inspraakreactie op de regiovisie. Hij vindt het belangrijk dat er meerdere onderleggers

worden gekozen voor de woningbouwtaakstelling dan alleen maar economische motieven. Spreker denkt dat het heel belangrijk is dat gekeken wordt naar geohydrologie, landschap en flora en fauna. Dit dient als onderlegger gebruikt te worden bij de discussie waar en hoeveel woningen er gebouwd gaan worden. De m.e.r.-studie met betrekking tot de rondweg Leek is daar een prima voorbeeld van, want er ontstaat een goed inzicht in wat nu de waarde van een bepaald gebied is en waar het gebied wordt geschaad als er woningen worden neergezet.

De heer WIERINGA vraagt of de heer Zuiderveld kan verduidelijken dat hij vanuit Roden geen inspraak op de regiovisie zou hebben.

De heer ZUIDERVELD antwoordt dat in het begin toen de regiovisie tot stand werd gebracht er nog rondgangen waren, maar die zijn er nu weinig geweest. Er is wel een gemeenschappelijke ver-gadering geweest van commissies in de gemeen-te Roden-Leek maar toen was de beer al gescho-ten.

De heer LANGENKAMP merkt op dat er wordt gesproken over de resultaten van de m.e.r.-proce-dure rondom de rondweg Roden-Leek. Voorzover spreker weet is die procedure nog druk aan de gang, maar de heer Zuiderveld zou daaruit heb-ben gehaald dat dit een file richting Groningen zou opleveren. Waar haalt de heer Zuiderveld dat vandaan? Verder heeft de heer Zuiderveld als oplossing aangedragen dat alle woningbouw die staat gepland ten zuiden van Groningen maar ten noorden van Groningen moet worden neergelegd, maar zo simpel kan het probleem niet worden verschoven want de bevolking heeft ook zo zijn eigen wensen.

De heer ZUIDERVELD merkt op dat de m.e.r.-studie rondweg Leek al een aantal resultaten heeft opgeleverd, namelijk waar het beste woningbouw kan worden gepleegd in dat gebied. In de tweede plaats is er een verkeersonderzoek gedaan waarbij de woningbouwtaakstelling tot 2019 is meegenomen en dat levert inderdaad fileproblemen op tot aan Leek. Die m.e.r. is nu even stopgezet omdat ook het gebied bij Roden meegenomen moet worden en dat is in de huidige m.e.r.-studie niet gedaan. Er kan donder op gezegd worden dat de huidige oplossing, die gaat

in de richting van een nul-plusvariant, veranderd zal worden in een rondweg Leek, want die gebiedsdelen ten zuidwesten van Roden waar de woningbouw is gepland zullen ook ontsloten moeten worden. Dat kan niet via de huidige infrastructuur, dus daar zal een weg voor moeten worden aangelegd. Hij pleit er dus niet voor om die weg aan te leggen maar voor een heroverweging van waar het beste gebouwd kan worden. Hij heeft niet willen zeggen dat al die aantallen ten noorden van de stad Groningen gerealiseerd moeten worden, maar hij pleit ervoor om door middel van een m.e.r.-studie te bekijken waar het beste gebouwd kan worden en waar industrieterreinen aangelegd kunnen worden. Dat moet niet alleen op economische gronden worden onderzocht, maar ook op andere door hem genoemde gronden. Dat is ook zo bij de m.e.r.-studie ten behoeve van de rondweg Leek gebeurd en dat werkt perfect, want hiermee wordt draagvlak bij de bevolking gecreëerd. Nu kunnen er allerlei procedures worden verwacht en afgewacht.

De heer TRIP spreekt in namens de agrarische bedrijven Nieuw-Buinen-Noord (bijlage 4).

Mevrouw STOEL vraagt hoeveel windmolens de heer Trip wenst te plaatsen.

De heer TRIP antwoordt dat het gaat om een lijnopstelling van maximaal 10 molens in een streek die ongeveer 5 kilometer lang is.

De heer HORNSTRA merkt op dat het de bedoeling is dat die molens in Drenthe terecht komen. Hij vraagt of bekend is hoe er in Groningen wordt gedacht over het feit dat er aan de Drentse zijde molens terecht komen.

De heer TRIP antwoordt geen idee te hebben hoe Groningen erover denkt.

De heer LANGENKAMP heeft hetgeen de heer Trip voorstaat een wethouder van Borger-Odoorn op één van de POP-avonden ook horen bepleiten, maar toen ging het vooral over de uitplaatsing. Als dat hetzelfde pilotproject is, heeft hij die wethouder nooit horen praten over de financiering van dit project via windmolens.

De heer TRIP merkt op dat het wel betaald moet worden en het is een prima idee om dit via windmolens te doen, want op die manier is de financiering van het project niet afhankelijk van subsidie van derden.

De heer LANGENKAMP merkt op dat als dit windmolenverhaal die pilot moet financieren, er een aantal mensen is die toch heel anders naar die pilot gaan kijken.

De heer TRIP merkt op dat als er windmolens worden geplaatst, in één keer de gehele infrastructuur op orde is. De wegenstructuur is daardoor op orde en de energievoorziening is op orde. Dat zijn toch goede punten.

De heer POPKEN heeft nog een vraag over de uitplaatsing van bestaande agrarische bedrijven in de lintbebouwing. Om hoeveel bedrijven denkt de heer Trip dat het gaat en is er echt een noodzaak toe?

De heer TRIP antwoordt dat die noodzaak er is. Het zou te verwachten zijn dat in agrarisch gebied de planologie geen probleem is, maar doordat steeds meer mensen stoppen met hun bedrijven worden er bedrijven aan de landbouw onttrokken en daardoor kunnen de boeren die achterblijven vanwege de regelgeving geen kant meer op. Van de 10 bedrijven namens welke hij spreekt, zullen er zo'n maximaal 6 zijn die hun bedrijf willen verplaatsen.

De heer HOVENKAMP spreekt in namens de Landbouwvereniging Zuidlaren (bijlage 5).

De heer LANGENKAMP merkt op dat voordat POP I werd vastgesteld er wetten waren die gingen over water. Het beleid dat in POP I werd geïntegreerd was in afzonderlijke plannen vastgelegd, zoals het Waterhuishoudingsplan van 1990, voortgaand aan POP I. De vragen die de heer Hovenkamp stelt, waren in die plannen al beantwoord. De regelgeving die dus in POP I is vastgelegd betreft een samenvoeging van een groot aantal plannen.

De heer HOVENKAMP antwoordt dat dit niet klopt, want de provincie wijkt met POP II af van POP I. Hij heeft de kaart van POP I bij zich en als die over de kaart van POP II wordt gelegd, dan

wijkt de provincie gewoon af. Hij vraagt dan ook om dat terug te draaien.

De VOORZITTER merkt op dat het verzoek van de inspreker duidelijk is en dat dit meegenomen en afgewogen wordt.

De heer MULDER spreekt in namens de Vereniging van eigenaren buitengoed Blankenbergh in Havelte (bijlage 6).

De heer IDEMA vraagt of de heer Mulder pleit voor een generaal pardon voor heel Drenthe om alle mensen die nu in een recreatiewoning wonen permanente bewoning toe te staan.

De heer MULDER merkt op dat hij heel blij zou zijn als zo'n beslissing zou worden genomen. Eerlijkheidshalve ligt het natuurlijk wel genuanceerder, want er is een grote variatie in situaties waarin bewoners van recreatiewoningen verkeren. Hij snapt ook best dat de provincie is aangeschoven bij de Intergemeentelijke Werkgroep, maar toch vindt hij dat er in POP II meer had kunnen worden opgemerkt over dit onderwerp dan hij van tevoren had verwacht. Er zit veel aan vast en het is echt een fors probleem.

De heer POPKEN heeft er toch wel wat moeite mee om permanente bewoning toe te staan van recreatiewoningen die zich op een erg leuke locatie bevinden. Andere burgers zullen zich daaraan storen, want die hebben die gelegenheid niet gehad. Dat levert een spanningsveld op en hij is er dan ook niet voor.

De heer MULDER merkt op het woord legalisering ook niet te hebben gebruikt. Er moet naar de feiten worden gekeken, maar ook naar de diversiteit van situaties om daar een goed oordeel over te hebben.

De heer PETERS merkt op dat de laatste zin van de heer Mulder is dat er een fors probleem is veroorzaakt door een overheid die niet goed de regels stelt. Hij vraagt zich af of de heer Mulder daarbij niet voorbij gaat aan het feit dat bewoners van recreatiewoningen vaak willens en wetens de regelgeving dat permanente bewoning niet is toegestaan, negeren. Zij nemen het risico om daar te gaan wonen en komen er mee weg doordat de gemeente niet handhaaft.

Nu vragen diezelfde bewoners de provincie om die situatie te legaliseren.

De heer MULDER heeft al gewezen op de grote diversiteit in benaderingen door de verschillende gemeenten. Als het gaat om de situatie van het buitengoed Blankenbergh, dan heeft hij zwart op wit staan dat de bewoners niet aangesproken zullen worden op het feit dat het gaat om woningen met een recreatieve bestemming. Dat staat zwart op wit. Als dan wordt gevraagd aan de gemeenten wat dan het beleid is van de gemeente en wie er hoeveel dagen in de woningen mogen wonen, dan moet de gemeente daar het antwoord op schuldig blijven. Er is dus gewoon geen beleid, dus dan valt er ook niets te handhaven voor de gemeente.

De heer WIJBENGA merkt op dat die brief van de gemeente hem, zeker als het gaat om handhaving, nogal intrigeert. Heeft de heer Mulder de gemeente nog eens gevraagd om bevestiging van die brief en is die ook ontvangen?

De heer MULDER antwoordt met de gemeente op zich uitstekende contacten te hebben over deze problematiek. Hij heeft daar met de wethouder en ambtenaren een gesprek over en de gemeente Westerveld is bereid om heel ver mee te denken in deze problematiek, maar wil ook afstemmen met overige gemeenten en daarom wordt ook aangehaakt bij de Intergemeentelijke Werkgroep.

De heer A. KUIPER maakt graag gebruik van het spreekrecht om er nogmaals op te wijzen dat Buinen in aanmerking moet komen voor een uitzonderingspositie, omdat er een grote ruimteclaim wordt gedaan vanwege onder andere de hermeandering van de Hunze en het LOFAR-project. Op deze wijze ontstaat er concurrentieachterstand omdat er een grote claim op grond wordt gedaan. Voor het bedrijf van spreker is windenergie een welkome aanvulling en de voorgenomen bedrijfsverplaatsing zou mede kunnen worden gerealiseerd uit de baten afkomstig uit windenergie. Daar andere subsidies zijn verdwenen, zou hij het prettig vinden indien de provincie bereid is mee te werken aan zijn toekomstige plannen voor de realisering van meerdere windmolens rond zijn bedrijf.

De heer H. BRINK spreekt in namens het NLTO Drenthe (bijlage 7).

De heer LANGENKAMP merkt op dat de heer Brink spreekt over vertrouwen. Dat is iets wat eigenlijk van twee kanten moet komen. De NLTO vraagt om vertrouwen, maar wordt dat vertrouwen ook aan de provincie gegeven?

De heer BRINK antwoordt bevestigend, tenzij de heer Langenkamp hem ervan kan overtuigen dat de sector dat vertrouwen niet verdient. Provinciale staten als vertegenwoordiger van de Drentse bevolking zouden die gehele Drentse bevolking het vertrouwen moeten geven en evenzo de landbouw. Als je iets geeft krijg je bovendien iets terug. Dat is een wisselwerking.

De heer LANGENKAMP merkt op dat de heer Brink enerzijds zegt dat POP II wel meer ruimte biedt voor de landbouw, maar dat er tegelijkertijd veel mitsen en maren zijn. Daar blijkt dat vertrouwen niet uit en ook uit de verhalen uit de krant over "schofferen" en dergelijke lijken de provincie en de NLTO toch vooral tegenover elkaar te staan. Daar blijkt niet veel vertrouwen uit.

De heer BRINK constateert dat de situatie zoals deze nu is, lastig is om elkaar het vertrouwen te geven. Als de staten spreker ervan kunnen overtuigen dat NLTO het vertrouwen heeft geschonden, hoort hij dat graag. De NLTO reageert altijd op alle plannen op gepaste wijze, maar vraagt wel ruimte om te kunnen ondernemen en de sector moet dan ook de ruimte worden gegeven die de sector vraagt. Het POP II gaat te veel uit van ge- en verboden en wat de provincie niet wil en als de provincie daarentegen wel iets wil dan moet er heel veel getoetst worden. POP I heeft echter geleerd dat het toetsen en het globale karakter niet altijd positief werd uitgelegd, omdat het vaak werd uitgelegd dat het net weer niet kon. Vaak worden de bijlagen daarbij aangevoerd en gehanteerd als instrument om iets tegen te houden, waarmee de bijlagen uit het POP dezelfde status krijgen als de tekst van het POP waarin de zoning is opgenomen.

De heer BEUMERS merkt op dat de laatste jaren de landbouw het heel moeilijk krijgt in Drenthe. Het gaat spreker echter om de ontwikkelingsgerichtheid. Wat wil de landbouw precies ontwik-

kelen, want de landbouw is een bedrijf dat toekomstperspectief moet houden. Wat wil de NLTO daaraan doen? Windenergie is één van die dingen, maar wat wil de NLTO nog meer?

De heer BRINK merkt op dat bij verbreding windenergie kan horen en sommige sprekers hebben dat met goede argumenten al naar voren gebracht. Wat hij echter vraagt is ruimte om te ondernemen. Door de ammoniakdiscussie zijn bijvoorbeeld 400 bedrijven in de knel gekomen en dat zou minder kunnen. Er moeten dus keuzes worden gemaakt en wat hij vraagt is ruimte om te ondernemen. In het Beekdal is er vooral sprake van zone-1- en zone-2-gebieden en is er sprake van het nee-tenzij-principe. Wat hij vraagt is om ook dat landbouwgebied te laten zijn en ervoor te zorgen dat de ontwatering zodanig is dat die grond optimaal kan worden gebruikt. Het gaat erom dat de wereld verandert en daarvoor moet niemand in Drenthe zijn ogen sluiten. De subsidies verdwijnen steeds meer en Drentse boeren zullen zich moeten aanpassen. De twee landbouwvisies hebben duidelijk gemaakt dat dit van bedrijven vraagt zich snel aan te passen en daarvoor zou het ontwikkelingsgerichte aspect in het POP moeten zitten. Dat is wat hij vraagt.

De heer WIJBENGA merkt op dat er binnenkort een werkconferentie zal worden gehouden over ammoniak. Hij hoopt daar de NLTO aan tafel te mogen treffen. Er is steeds gezegd dat de Drentse landbouwagenda een van de bouwstenen is voor het POP. De NLTO heeft zelf nadrukkelijk meegewerkt aan die landbouwagenda. Hij vraagt of de NLTO op dit moment nog van mening is dat die landbouwagenda onvoldoende vertaald is naar het POP en zo ja, op welke punten dan?

De heer BRINK antwoordt bevestigend. Hij staat nog steeds achter de landbouwagenda, maar deze is te weinig vertaald in het POP. Gelukkig zijn de bouwoppervlakten al iets opgerekt, maar het zou nog wat groter kunnen. Verder noemt hij de intensieve veehouderijen in de zones 3 en 4. Dat zijn bedrijven die niet alleen door het ammoniakbeleid behoorlijk in de knel zitten. Deze mensen kunnen niet uitbreiden. Als er mensen zijn in die zone die met hun bedrijven willen stoppen moet er een zodanige ruimte-voor-ruimteregeling worden aangeboden dat die mogelijkheid tot uitbreiding, maar ook verplaatsing van het bedrijf er

is. Hij kan zo een aantal onderwerpen noemen die onvoldoende vanuit de landbouwagenda in het POP terecht zijn gekomen. Het POP is te behoudend.

De heer HAIKENS merkt naar aanleiding van de hydrologische aandachtsgebieden en de verdrogingsverschijnselen die er hier en daar zijn, op dat er een convenant in 1998 is afgesloten. Dat convenant was gebaseerd op de verdrogingsverschijnselen die zowel bij de natuur en de landbouw zichtbaar werden. Daar is nu een duidelijke wijziging in gekomen. Het voorstel wat er nu ligt zegt dat gevolgen van het ene en het andere gebruik voorkomen moeten worden. Hij vraagt of deze omschrijving zoals die nu afwijkt van POP I en die veel meer tegemoet komt aan de waardering van beide kanten, de heer Brink nog niet ver genoeg gaat en zo ja, wat voor wijziging de heer Brink nog voorstaat.

De heer BRINK antwoordt dat hij hierover bij de invoering van POP I al een hele discussie heeft gehad. Het is beter geregeld dat het over de invoering van weerszijden gaat en het is terecht dat er beïnvloeding is, maar dan moet hij wel vaststellen dat er een zone is opgenomen. De vraag is hoe breed die zone moet zijn en voor zijn gevoel kan dat inderdaad die 50 meter zijn. Indicatief kunnen die gebieden op de kaart worden opgenomen, maar laat het waterschap dan bepalen of er wel sprake is van beïnvloeden. Er is gebleken dat er ook hydrologische aandachtsgebieden zijn aangewezen waar helemaal geen beïnvloeding is. Dan is het maar de vraag of er regelgeving moet zijn, of die gebieden op de kaart moeten worden gezet en of die ondernemer dan met het vergunningensysteem en het toetsingskader onnodig met dergelijke regelgeving moet worden belast.

De heer HAIKENS merkt op dat op pagina 62 een vijftal punten staat die veel verder gaan dan POP I en waarin redelijk tegemoet wordt gekomen aan het gebruik van beide kanten. Gaat dat de heer Brink nog niet ver genoeg? Wil hij de regelgeving die daaraan ten grondslag ligt ook liever niet?

De heer BRINK merkt op dat dit een bepaalde druk op het bedrijf legt. Het gaat erom dat als er een relatie is, hetgeen nog niet is onderzocht, de hydrologische aandachtsgebieden indicatief op de

kaart moeten worden gezet, zodat het waterschap kan onderzoeken of er überhaupt wel een relatie is. Indien dat niet het geval is, is de vaststelling van een beïnvloedingszone ook niet nodig.

De heer KUIPER vraagt naar de vertaling van de woorden van de heer Brink. Hij roept op om op basis van kennis en vertrouwen de landbouw nieuwe ontwikkelingsrichtingen te bieden en daaruit een positieve gedachtegang te laten ontwikkelen, wat hem wel aanspreekt. Als het gaat om de vertaling naar het POP dient regelgeving voor die zonerings bepaalde resultaten op te leveren. Spreker begrijpt niet waar bij de NLTO precies de knelpunten liggen om daar in de sfeer van aanpassing van de regelgeving iets aan te doen.

De heer BRINK merkt op dat er 22 punten van zorg door de NLTO schriftelijk kenbaar zijn gemaakt en de afdeling van de NLTO, evenals agrariërs op persoonlijke titel, spreken in met betrekking tot gebiedsgerichte problemen. Dat zijn er vele en hij blijft van mening dat het POP meer gericht dient te zijn op vertrouwen in de landbouwsector. Dat hoeft niet ten koste te gaan van de kwaliteit van Drenthe. De provincie moet dan ook trots zijn op die landbouw, wat tot uiting dient te komen in het provinciaal beleid ten aanzien van landinrichting, herverkaveling en nieuwbouwlocaties. Zo dient de landbouw aanwezig te blijven in het Drentsche Aa-gebied, maar als er zo wordt doorgedaan wordt dit zones 3 en 4 en kan er in dat gebied helemaal niets meer en verdwijnt de landbouw. Het kan dus ook zo worden beschreven dat de landbouw ruimte wordt geboden op basis van vertrouwen, teneinde op nieuwe mogelijkheden te kunnen inspelen.

De heer SMIDT merkt op dat de heer Brink ook de intensieve veehouderij heeft genoemd. Om die problematiek is ook al een klankbordgroep opgericht. Nu zijn ook de nieuwe contouren van de Mestwet in beeld. Deelt de heer Brink zijn mening dat nu die Mestwet in contouren voorligt, dit voldoende waarborgen biedt om excessen te verhinderen indien er in Drenthe iets ruimhartiger met de contouren wordt omgegaan?

De heer BRINK antwoordt bevestigend. Het nieuwe mestbeleid is meer gericht richting grondgebondenheid.

Hij blijft van mening dat het niet te verkopen is dat bestaande akkerbouwbedrijven geen neventak zouden kunnen oprichten om het bedrijf te verbreden en te versterken.

(De voorzitter schorst de vergadering van 11.20 uur tot 11.25 uur.)

De heer VAN DER KOOIJ spreekt in namens 23 bewoners in Ubbena en Vries van de Oudemolenseweg en Taarloseweg (bijlage 8).

De heer IDEMA vraagt of hij goed heeft verstaan dat er een relatie zou bestaan tussen de gemeente Assen en provinciale staten.

De heer VAN DER KOOIJ antwoordt dat hij heeft bedoeld te zeggen dat er een relatie bestaat tussen de gemeente Assen en gedeputeerde staten in de persoon van mevrouw Haarsma.

De heer LANGENKAMP merkt op dat in het nieuwe Reglement van orde staat dat het college ook deel kan nemen aan de discussie in de commissie en daarom vraagt hij of gedeputeerde Haarsma nu wil reageren.

De VOORZITTER antwoordt dat dit buiten de orde valt. Iedereen kan vragen stellen, maar de verantwoording vindt op een ander moment plaats.

De heer LANGENKAMP merkt op dat er is gezegd dat voor de volgende commissievergadering er nog geen gecorrigeerd verslag ligt van deze vergadering en dat de commissieleden zelf aantekeningen moeten maken. Het punt dat de heer Van der Kooij aandraagt vindt hij belangrijk en daarom zou hij graag zien dat de gedeputeerde de gelegenheid te baat neemt om te reageren op de opmerkingen van de heer Van der Kooij.

De VOORZITTER antwoordt dat de heer Langenkamp daar op terug kan komen in de commissievergadering van volgende week en dan de gedeputeerde om een reactie kan vragen. Op dit moment wordt geen commissievergadering belegd om een discussie te voeren tussen commissie en college, maar is er slechts plaats voor het geven van inspraakreacties en het stellen van verduidelijkende vragen naar aanleiding van die reacties.

De heer WIERINGA vraagt in welke volgorde de heer Van der Kooij het structuurplan, de regiovisie en het POP II wil zien.

De heer VAN DER KOOIJ denkt dat de taak van de provincie is om de grote lijnen uit te zetten waaraan de gemeenten zich dienen te houden. Dat is ook de reden dat hij gepleit heeft voor het aanbrenge van een contour. Hiermee wordt duidelijkheid geschapen voor een stad als Assen, die een heel groot uitbreidingsgebied kent. Hij is echt niet tegen iedere uitbreiding, maar hij is voor duidelijkheid en die wordt op het ogenblik verdonkeremaand. Als hij de structuurvisie Assen bekijkt en als hij dan op de kaart ziet dat er naast het Boerveen, een van de mooiste vennen die Drents Landschap heeft, huizen gepland staan dan vraagt hij zich af of een dergelijke stad nog wel enig begrip heeft voor het platteland.

De heer HEMMES spreekt in namens het Landgoed Scholtenszathe (bijlage 9).

De heer SMIDT vraagt of de heer Hemmes vasthoudt aan zijn ambitie 180 hectare nieuw bos aan te planten, nu de rijksbijdrage op dat gebied behoorlijk afneemt.

De heer HEMMES antwoordt dat het landgoed dat in de overwegingen meeneemt om het bedrijf zoveel mogelijk te kunnen verbreden. Ook in de huidige en toekomstige situatie is bekend dat landbouw erg onder druk staat en dan is iedere verbreding welkom.

De heer HAIKENS merkt op dat de heer Hemmes een pleidooi heeft gehouden voor een status aparte van het landgoed. De heer Hemmes heeft motieven gebruikt die qua schaal misschien afwijken van eerder gebruikte argumenten, maar ligt dan in die grotere schaal van het landgoed de reden dat de heer Hemmes vindt dat het landgoed een status aparte verdient?

De heer HEMMES merkt op dat in POP II staat dat alle historische landgoederen al zijn gerealiseerd en er wordt melding gemaakt van nieuw te ontwikkelen landgoederen. Hij vindt dat het landgoed Scholtenszathe daar tussenin zit qua omvang. In 1998 is het landgoed ontstaan uit een groot landbouwbedrijf, maar het landgoed is al ver op weg om compleet te worden.

De heer HAIKENS vraagt nogmaals waarom de heer Hemmes pleit voor een status aparte van zijn landgoed, want dat moet ook naar andere nog te ontwikkelen of in ontwikkeling zijnde landgoederen zijn uit te leggen.

De heer HEMMES vindt dat een status aparte voor landgoed Scholtenszathe nodig is omdat het landgoed het stadium van het maken van plannen al voorbij is. Er liggen dus al plannen voor bos- en natuurontwikkeling, biologische landbouw en traditionele akkerbouw. Hij wil dat de nieuwe stappen die er moeten worden genomen, waarvoor de plannen al heel ver in ontwikkeling zijn en waarvoor de vergunningen eerdaags worden aangevraagd, moeten worden ondersteund door het geven van een status aparte aan het landgoed Scholtenszathe.

De heer DE JONG vraagt of de behoefte aan een soort van status aparte is ingegeven door het feit dat er toevoeging van zorgwoningen bij landgoed Scholtenszathe rondom de golfbaan en het hoofdgebouw noodzakelijk is om het bestemmingsplan op gemeentelijk niveau verder te kunnen helpen dragen.

De heer HEMMES antwoordt dat dit inderdaad noodzakelijk is.

De heer VAN DER WEIJDEN spreekt in namens de recreatieondernemers (RECRON) in Drenthe. Hij wil deze morgen de zienswijze van RECRON Drenthe inzake POP II aan de statencommissieleden kenbaar maken, ook om de commissie te overtuigen van de noodzaak om POP II eerst vast te stellen nadat het op een aantal essentiële punten is aangepast. Dat lijkt een vrijwel onmogelijke opgave, gezien het enorme belang dat de sector Recreatie en toerisme voor de economie en de leefbaarheid van deze provincie heeft. Nu de belangrijke punten van kritiek die RECRON heeft op deze versie van het POP. Overigens zal hij ook nog enkele punten schriftelijk doen toekomen die hij nu niet zal aanhalen. Voor de sector Recreatie en toerisme zijn de uitkomsten van de pilot Westerveld van bijzonder groot belang. Hij begrijpt dan ook niet dat met de vaststelling van het POP niet gewacht kan worden tot de uitkomsten van deze pilot verwerkt zijn in de definitieve tekst van POP II. Het is toch vervelend om nu als provinciale staten met elkaar een plan te moeten gaan

vaststellen dat wellicht over enige maanden weer helemaal op de helling moet omdat de pilot Westerveld daar aanleiding toe geeft? Zo heeft hij dat tenminste steeds begrepen, namelijk dat de uitkomst van die pilot verwerkt moet worden in het POP. Kijkend naar de uitkomst van de inventarisatie lijkt het hem nu al dat er behoorlijke aanpassingen van het POP moeten gaan komen en daarom denkt hij dat het heel belangrijk is dat er keiharde garanties komen dat de uitkomsten van de pilot Westerveld ook daadwerkelijk kunnen leiden tot aanpassing of herziening van het POP, zelfs wanneer daar besluiten en besluitvormingsprocessen dienen te worden overgedaan. Spreker denkt dat de sector en de individuele recreatieondernemer die op grond van de door de politiek gedane beloften zo zonder voorbehoud hebben meegewerkt aan de inventarisatiefase daar ook simpelweg het recht op hebben. Uit de inventarisatiefase is hem gebleken dat de problemen bij veel recreatiebedrijven groot zijn en ook het recente onderzoek van de Kamer van Koophandel heeft aangetoond dat de sector een grote behoefte heeft aan ruimte. Het gaat daarbij in Drenthe om 330 hectare uitbreiding. Dat realisatie van de noodzakelijke uitbreiding een positief effect heeft op de werkgelegenheid heeft hij al eerder aangegeven. Berekeningen hebben daarbij aangetoond dat het gaat om gemiddeld 1 fte per hectare uitbreiding en in een zo onzekere tijd met een helaas sterk oplopende werkloosheid zal dat ongetwijfeld een belangrijk item zijn. Daar waar het om het vervolg in fase II van de pilot Westerveld gaat is het belangrijk dat de staten weten dat de recreatiesector in het kader van gebiedsgericht beleid met alle betrokkenen, samen met de terreinbeherende instanties, de Milieufederatie, NLTO en de overheden, wil gaan zoeken naar oplossingen voor gesignaleerde knelpunten. Daar waar het in het POP gaat om grondgebonden bedrijven wordt steeds de agrarische sector bedoeld. Dat is een zeer belangrijke sector voor Drenthe, maar hij is van mening dat ook zijn sector per definitie een grondgebonden bedrijfstak is. Dit betekent dat overal waarin in het POP de term "grondgebonden" staat, automatisch de recreatiesector in het geding is. Een en ander is bijvoorbeeld van belang daar waar in zone 3 grondgebonden landbouwbedrijven zich wel nieuw zouden mogen vestigen en dat dit voor grondgebonden recreatiebedrijven nu nog uitgesloten blijkt te zijn. Dat is merkwaardig, temeer daar in zone 3 recreatief

gebruik gelijkwaardig wordt gesteld aan landbouw. De RECRON is van mening dat het primaat van uitbreiding en nieuwvestiging moet liggen bij grondgebonden bedrijven, dus ook bij de recreatiebedrijven. Dat er dan compensatie geëist wordt, is overbodig in deze zone en zo dient de tekst dan ook aangepast te worden. Recreatiebedrijven liggen veelal in prachtige gebieden. Toeristen komen naar deze provincie om op een natuurlijke manier te ontspannen en te recreëren. De natuurlijke omgeving is daarmee voor de toeristen en dus ook voor de ondernemer van groot belang. Recreatieondernemers leven en eten van de natuur en vanzelfsprekend zullen het dan ook goede natuurbeschermers zijn. Geen enkele ondernemer is er immers bij gebaat dat de natuurlijke omgeving verdwijnt, want dan verdwijnt ook de mogelijkheid om een goed bedrijf te runnen, dus zullen recreatieondernemers per definitie natuurbescherming en natuureducatie hoog in het vaandel hebben. Dat is logisch en daar hoeft niet aan getwijfeld te worden en om die reden zou het aardig zijn om te zien op welke manier recreatieondernemers beloond zouden kunnen worden voor de vergroening op hun terreinen, waardoor nieuwe natuur ontstaat. Een paar zaken zal hij noemen die hij de provincie ook nog op schrift zal geven. Op de eerste plaats wil RECRON de staten laten weten een groot tegenstander te zijn van permanente bewoning van recreatiewoningen. Overigens is RECRON van mening dat dit niets te maken hoeft te hebben met de op pagina 153 genoemde maximummaat voor recreatiewoningen. Hij is van mening dat het hanteren van een maximummaat vanuit kwaliteitsoverwegingen een onjuiste keuze is. Hij constateert een toenemende vraag naar grotere bungalows, meer ruimte en meer luxe en diversiteit, zodat er met meer gezinnen in één bungalow kan worden gerecreëerd. Acht- tot twaalfpersoonsbungalows worden veel gevraagd en duidelijk zal zijn dat een maatvoering van 80 vierkante meter daarop niet aansluit. Hij zal nog een aantal zaken op papier geven, maar wil nog één aandachtspunt meegeven. Zone 1 en zone 2 vormen de vergaarbak waarbinnen alle functies op het platteland zich mogen ontwikkelen, maar helaas blijkt ook hier de recreatiesector vergeten en wordt de sector niet gezien als gelijkwaardig aan andere grondgebonden activiteiten, zoals de landbouw. Dus moet de ontwikkeling van bestaande recreatiebedrijven

kennelijk beperkt blijven. Hij wenst de staten veel wijsheid bij hun besluitvorming.

De heer WIJBENGA vraagt of de heer Van der Weijden enig idee heeft hoe de maatvoering van bungalows in de omringende provincies wordt gehanteerd.

De heer VAN DER WEIJDEN antwoordt dat in de omringende provincies een maatvoering van 125 vierkante meter wordt gehanteerd.

De heer WENDT merkt op dat de heer Van der Weijden het had over het feit dat in zone 3 compensatie wordt vereist, maar dat dit voor de recreatiesector overbodig is. Waarom is dat overbodig?

De heer VAN DER WEIJDEN antwoordt dat dit overbodig is omdat die situatie niets te maken heeft met de EHS en daarbij wordt steeds gewezen op compensatienoodzaak.

De heer LANGENKAMP merkt op dat de heer Van der Weijden heeft aangegeven dat fase II eraan komt in de pilot Westerveld en dat daar naar oplossingen wordt gezocht. De heer Van der Weijden zegt ook dat in fase I al zoveel duidelijk is geworden dat daar nu met de vaststelling van het POP rekening mee moet worden gehouden. Kent de heer Van der Weijden de oplossingen van fase II ook al en is deze daarmee min of meer overbodig geworden? Bovendien is in het POP vastgelegd dat er een uitwerkingsprogramma komt voor de landbouw en dergelijke. POP is dus niet vastgesteld maar er wordt een aantal dingen uitgewerkt. Denkt de heer Van der Weijden dan niet dat fase II eerst afgerond moet worden voordat in POP II nu al dingen worden vastgelegd?

De heer VAN DER WEIJDEN wil keiharde garanties dat er rekening wordt gehouden met de uitkomsten van het POP. Het is waar dat de knelpunteninventarisatie heeft plaatsgevonden en deze geeft aan dat er enorme knelpunten zijn in de zin dat er in Westerveld bedrijven kapot gaan als die ruimte er niet komt. Het mag niet zo zijn dat er met andere partijen die in dat gebied zitten niet wordt overlegd. Het mag niet zo zijn dat het POP op voorhand al zo is dichtgetimmerd dat die ruimte voor recreatieondernemers er niet meer is.

De heer DE JONG vraagt of in het geval dat recreatieoedermingen in zone 1 en 2 net zo benadeeld worden als grondgebonden bedrijven in de agrarische sector, dit veel meer ruimte zou geven aan startende recreatieoedermers in zones 1 en 2.

De heer VAN DER WEIJDEN denkt van wel, maar als er wordt gepraat over grondgebonden bedrijven, dient de recreatiesector niet te worden uitgesloten. Dat wat dus voor de landbouw zou gelden geldt ook voor de recreatiesector. Die insluiting levert voordelen op voor de recreatiesector.

Mevrouw WESTERKAMP vraagt of de heer Van der Weijden het groei-krimplan van de provincie Gelderland kent. Zou dat een oplossing kunnen zijn voor Drenthe?

De heer VAN DER WEIJDEN kent dit plan onvoldoende om daar een goed antwoord op te kunnen geven. Op zichzelf zou het goed zijn om daar eens naar te gaan kijken, maar niet op dit moment.

De heer KRAAIJ spreekt in als eigenaar van een intensief veehouderijbedrijf in zone 3 (bijlage 10).

De heer KAMP heeft een melkveebedrijf in Tiendeveen. Dit bedrijf ligt naast een EHS. In het verleden is door de gemeente Beilen bepaald dat hij zijn bedrijf dichtbij een bos moest plaatsen, teneinde het uitzicht van burenen niet te belemmeren en overlast te beperken. Dit werkt nu in zijn nadeel, gezien de wetgeving die op stapel staat. Er is nu een soortgelijk bedrijf in Drenthe vrijgemaakt dat ook dichtbij een EHS ligt door zich de mogelijkheid te creëren zich elders te vestigen. Hij wil op dezelfde manier een toekomst voor zijn bedrijf gegarandeerd krijgen. In Dwingeloo heeft hij dit ook al op een inspraakavond duidelijk gemaakt en daarna heeft hij een brief naar de provincie gestuurd, gedateerd op 16 mei 2004, waarin dit ook is verwoord. Hij zou graag zien dat zijn bedrijf ook wordt vrijgemaakt van de belemmeringen die de zonering van het POP hem oplegt, op dezelfde manier zoals dat bij sommige andere bedrijven is gebeurd.

Mevrouw KAMP vult aan door op te merken dat het bedrijf van haar en haar man in Tiendeveen ligt en het hoekje van het bos veroorzaakt dat hun

bedrijf nu op slot ligt. Op dit moment zitten zij op 110 melkvee-eenheden en door dat stukje bos kunnen zij niet uitbreiden. Zij vraagt of de zonering kan worden opgeschoven, zodat hun bedrijf kan uitbreiden in de richting van het bos. In de omgeving is namelijk voldoende ruimte om dit bos elders weer aan te planten. Op die manier kan het bedrijf weer los komen en kan de EHS toch positief worden versterkt. Het is jammer dat er niet wordt gekeken naar oplossingen binnen het gebied, zodat de natuur verder kan worden geholpen, maar ook de landbouw de mogelijkheid wordt gelaten om positief door te bouwen. In het verleden zijn haar ouders naar dit bedrijf gekomen en toen is hun door de gemeente op het hart gedrukt om dicht bij het bos te bouwen om de burenen niet tot overlast te zijn. Nu betekent het voor hen een nadeel en zit hun bedrijf op slot door de regelgeving.

Mevrouw BERKMAN vraagt hoe oud dit bos is.

Mevrouw KAMP antwoordt dat het bos van het Drents Landschap is en dat zij niet precies weet hoe oud het gebied is. Het hele gebied was eerst bos, maar in de Tweede Wereldoorlog is een deel van het bos gekapt in het kader van de werkvoorziening. Hoe oud het bos precies is weet zij niet. Daar waar hun boerderij staat is op die manier destijds ontgonnen. Later heeft er opnieuw een ontginning plaatsgevonden en is het bos volledig kaal gekapt, maar door uitloop van zaden en jonge planten die onbeschadigd zijn gebleven is het bos weer ontstaan.

De heer KAMP merkt op dat de EHS bij zijn bedrijf compleet in een hoek loopt. Het gaat om een hoek van een EHS die haaks bij zijn bedrijf eindigt en verder loopt naar achteren.

De heer HAIKENS merkt op dat de heer en mevrouw Kamp een typerend voorbeeld vormen van de kracht van een gezinsbedrijf. Zij stellen voor om een klein stukje bos uit de belijning en de zonering weg te halen, zonder dat dit bos helemaal weg moet. Dus zij pleiten voor het verleggen van de zonering, zodat op een andere plek die zonering ook weer gewijzigd moet worden. Daardoor bestaat er dan geen belemmering meer voor de ontwikkeling van hun bedrijf. Is dat de kern van het verhaal van de heer en mevrouw Kamp?

De heer KAMP antwoordt dat dit de kern van het verhaal is.

Mevrouw KAMP vult aan dat er op dit moment sprake is van een ruilverkaveling in Stuifzand, waar hun bedrijf ook deel van uitmaakt. Daar is nog een mogelijkheid om een stuk grond dat goed in de EHS past toe te voegen, maar als het nog heel lang duurt, is die mogelijkheid er misschien niet meer en dat is jammer.

Mevrouw BOELEN heeft samen met haar echtgenoot en ouders een veehouderijbedrijf aan de Koelenweg in Huis ter Heide (bijlage 11).

De heer HUNSE is samen met zijn broer agrarisch ondernemer in Beilen en heeft een gemengd bedrijf met rundvee, kippen en akkerbouw (bijlage 12).

De heer BLOEM spreekt in namens de Ontwikkelingsmaatschappij Apeldoorn. Hij houdt zich bezig met de ontwikkeling van een bestemmingsplan met de naam de Boschkamp in Schoonoord. Op grond van dit bestemmingsplan bestaat de mogelijkheid om middels een uitwerkingsplan op die plaats recreatiewoningen te realiseren. Deze realisatie en uitwerking wordt mogelijk belemmerd door de inhoud van POP II. Een eerste analyse van POP II leerde hem dat het in principe mogelijk moet zijn om daar gewoon die recreatiewoningen te realiseren, conform het bestemmingsplan. In overleg met de provincie Drenthe en gedeputeerde Haarsma is hem uitgelegd dat zijn interpretatie van POP II op dat punt onjuist is en dat daar geen bouw van recreatiebungalows mogelijk is. Dat heeft ernstige gevolgen voor zijn bedrijfsvoering en dat heeft ertoe geleid dat hij nader heeft gekeken in hoeverre hij het standpunt van de provincie kan volgen ten aanzien van POP II en de uitspraken die daarin gedaan worden en die relevant zijn voor zijn locatie. Op dit punt draagt hij het woord over aan de heer Nijmeier van Kienhuis, Hoving Advocaten.

De heer NIJMEIER maakt een aantal opmerkingen naar aanleiding van de zienswijze die hij namens de Ontwikkelingsmaatschappij Apeldoorn heeft ingebracht. Met een aantal van de voorgaande sprekers constateert hij dat in de nota van beantwoording geen expliciet antwoord op de door hem gestelde vragen is terug te vinden.

Dat klemt temeer, omdat de ontwikkelingsmaatschappij in dezen niet alleen staat, maar in het verleden is gebleken dat ook de gemeente Coevorden die het desbetreffende bestemmingsplan moet uitwerken, expliciet zich achter de plannen van de ontwikkelingsmaatschappij heeft geschaard. De gemeente Coevorden ziet zich dan ook gedwarsboemd in de uitvoering van haar eigen bestemmingsplannen. Hij verzoekt het college dan ook om een specifieke beantwoording van de vragen zoals die destijds door de ontwikkelingsmaatschappij in haar zienswijze zijn opgenomen. Hij zal zijn verdere opmerkingen de provincie ook op schrift doen toekomen. Hij wijst er nogmaals op dat het bij de Ontwikkelingsmaatschappij Apeldoorn niet gaat om een willekeurige projectontwikkelaar die zijn eigen positie veilig wil stellen, maar het gaat hier om een ontwikkelaar die gelet op het vigerende bestemmingsplan in samenspraak met de gemeente Coevorden een locatie wil ontwikkelen waar het vigerende bestemmingsplan niet in de weg staat. Het uitwerkingsplan is in 2001 door de gemeente Coevorden vastgesteld, doch de Afdeling bestuursrecht spraak van de Raad van State (ABRS) heeft destijds vastgesteld dat het POP I op bepaalde punten aan het uitwerkingsplan in de weg stond, terwijl het uitwerkingsplan naadloos aansluit op het moederbestemmingsplan, dat indertijd door het college van gedeputeerde staten uitdrukkelijk is goedgekeurd. De locatie van de Boschkamp is in dat plan uitdrukkelijk aangegeven. Zijn zienswijze was vooral toegespitst op de vraag of het college kan aangeven waarom in het ontwerp-POP II ervoor is gekozen om de criteria voor de nieuwbouw van bungalowcomplexen en vakantieverblijven zo te kiezen dat deze juist de locatie van de Boschkamp buiten de voorziene locaties valt waar nieuwbouw van bungalowcomplexen mag plaatsvinden. Spreker stelt vast dat bladerend in de reacties op de zienswijzen van anderen, hij geen duidelijke aanknopingspunten kan vinden waarom de keuzes zijn gemaakt zoals die in het ontwerp-POP II zijn gemaakt. Dat is ook al door vorige sprekers naar voren gebracht. Er moet worden aangesloten bij substreekcentra. Daar voldoet de locatie niet aan, maar dan is er nog de mogelijkheid om te bouwen in voorkeursgebieden. Van die voorkeursgebieden valt op dat als hij die naast de criteria legt die in het POP II zijn gegeven, geen enkel voorkeursgebied aan die criteria voldoet. Als hij kijkt naar de verstening, wat het belangrijkste

argument zou zijn om de nieuwbouwlocaties zodanig te kiezen zoals zij zijn gekozen, dan voldoen die voorkeursgebieden die in POP II door de provincie zelf naar voren zijn gebracht niet aan die criteria. Daarom wil hij graag wat nadere argumenten zien waarom die voorkeursgebieden zo zijn gekozen. Dat klemde te meer daar op 19 april 2004 door de voorzitter van de hoorzitting die destijds heeft plaatsgevonden is aangegeven dat er in een substreekcentrum zou moeten worden gebouwd, welke bovendien een voorkeursgebied zou moeten zijn. Dat is echter onmogelijk, want als die criteria naast elkaar worden gelegd dan is er geen enkele nieuwbouw mogelijk. Dat kan niet de bedoeling zijn als hij de overwegingen van het ontwerp tot zich neemt. Hij vraagt dus namens de Ontwikkelingsmaatschappij Apeldoorn om uitdrukkelijk op de zienswijze te reageren, vooral waar het de locatiekeuze betreft voor de bouw van nieuwe bungalowcomplexen, met daarbij in het achterhoofd nemend de situatie zoals die specifiek is voor de Ontwikkelingsmaatschappij Apeldoorn en het vigerende bestemmingsplan van de gemeente Coevorden, dat destijds is goedgekeurd door het college en dat de bouw op die locatie uitdrukkelijk toestaat. Dat betekent dat ofwel de eis voor het enkel mogen bouwen in een substreekcentrum en/of in een voorkeursgebied ten aanzien van de locatie de Boschkamp wordt losgelaten, danwel dat die criteria in hun algemeenheid voor geheel Drenthe nog eens tegen het licht worden gehouden. Het moge duidelijk zijn dat de Ontwikkelingsmaatschappij Apeldoorn destijds die gronden juist heeft aangekocht vanwege de mogelijkheden die het vigerende bestemmingsplan biedt.

De heer ENGELS merkt op dat de heer Nijmeier spreekt over steun van de gemeente Coevorden. In welke vorm is de steun van de gemeente Coevorden voor de plannen van de Ontwikkelingsmaatschappij Apeldoorn gegeven?

De heer NIJMEIER antwoordt dat dit destijds is gebeurd door enerzijds de uitwerking door de gemeente Coevorden van het bestemmingsplan krachtens artikel 11 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (WRO). Die uitwerking is geen verplichting, maar uit het feit dat dat uitwerkingsplan tot aan de ABRS in procedure is gebracht blijkt dat de gemeente Coevorden achter de plannen staat.

Tevens is gebleken dat de gemeente Coevorden ook een eigen zienswijze heeft ingebracht op het ontwerp-POP II waarin onder meer wordt verwezen naar de criteria die in POP II zijn opgenomen ten aanzien van de nieuwbouw van bungalows.

De heer SMIDT vraagt welke omvang het plan Boschkamp heeft.

De heer NIJMEIER merkt op dat het om een gebied gaat van 14 hectare, waarop ongeveer 200 woningen zijn gepland.

De heer LANGENKAMP merkt op dat gesproken wordt over procedures die zijn doorgezet tot aan de ABRS en een vigerend bestemmingsplan. Is het plan voor de Boschkamp, dat onderdeel is van een bestemmingsplan, ooit goedgekeurd tot aan de ABRS?

De heer NIJMEIER antwoordt dat het hier gaat om een vigerend moederbestemmingsplan dat door de gemeente Coevorden middels een uitwerkingsplan moet worden uitgewerkt. In dat moederplan moeten regels staan waaraan dat uitwerkingsplan moet voldoen. In het moederbestemmingsplan is expliciet aangegeven dat er op die locatie een bungalowcomplex gebouwd zou kunnen worden, maar daarvoor is een uitwerkingsplan nodig. Daarover is tot aan de ABRS doorgeprocedeerd. Het moederbestemmingsplan waarin de locatie is opgenomen, is goedgekeurd door het college van gedeputeerde staten en is een geldig bestemmingsplan waarvoor een uitwerkingsplicht geldt.

Mevrouw BERKMAN vraagt of het nu om woningen gaat of om recreatiewoningen.

De heer NIJMEIER antwoordt dat het uitdrukkelijk om recreatiewoningen gaat.

De heer VAN TARRIS spreekt in namens de NLTO-afdeling De Wolden/Oost-Hoogeveen (bijlage 13).

De heer GROENHOF spreekt in op persoonlijke titel (bijlage 14).

Mevrouw G. OOSTERHUIS spreekt in namens het Toeristisch Platform Aa en Hunze (Toeplah) (bijlage 15).

De heer ZWEENS merkt op dat mevrouw Oosterhuis heeft gesproken over recreatiebedrijven die in recreatiegebieden natuur aanleggen. Heeft de ervaring die zij daarmee heeft opgedaan geleid tot inzichten met betrekking tot optimale natuuumstandigheden voor een recreatiebedrijf?

Mevrouw OOSTERHUIS antwoordt dat er in de jaren '50 campingbedrijven zijn ontstaan vanuit de landbouw. Heel veel recreatiebedrijven in Drenthe zijn op landbouwgrond begonnen en daar is uiteraard natuur op aangeplant in de vorm van bomen, maar soms had een landbouwer ook een stuk grond waar al een poel op lag en die poel bevindt zich nu op het recreatiebedrijf. Heel veel hectaren natuurgebied zijn gemaakt door recreatieondernemers.

De heer LAANSTRA spreekt namens de fractie van de ChristenUnie in de gemeente De Wolden (bijlage 16).

De heer GEIJSEL spreekt in namens NLTO Noordenveld (bijlage 17).

De heer HOEKSTRA spreekt in namens de Milieufederatie Drenthe (Natuurmonumenten, Staatsbosbeheer en Drents Landschap). Hij spreekt in namens terreinbeherende organisaties en de Milieufederatie Drenthe en hij moet nog vermelden dat de heer Van 't Hul van het Platform Lichthinder zijn bijdrage op papier heeft ingeleverd. Spreker heeft even getwijfeld of hij van de mogelijkheid om in te spreken gebruik zou maken. Immers, de punten zijn al door alle betrokken organisaties schriftelijk en mondeling ingebracht en ook hebben er inmiddels onderhandelingen met de statencommissie plaatsgevonden. Wie echter Frankrijk-Engeland gisteren heeft gevolgd weet dat het op een laat moment toch goed kan gaan, of fout, afhankelijk van hoe en door wiens bril zo'n voetbalwedstrijd bekeken wordt. Door de bril van de Milieufederatie bekeken zou het POP op punten zoals het vasthouden van water of licht en donker nog moeten worden aangepast. Meerdere punten heeft hij bij de eerdere hoorzittingen al aangereikt. Voor degenen die die punten niet meer hebben, verwijst hij naar de website van de Milieufederatie. Kern van zijn betoog is dat het provinciale POP-beleid op diverse onderdelen wat meer ontwikkelingsgericht mag worden.

Hij kreeg voor dat standpunt ook brede ondersteuning in de Provinciale Commissie voor het Omgevingsbeleid. Hij had graag gezien dat het college het maatschappelijk middenveld in het POP had uitgedaagd om daar samen mee aan de slag te gaan, of wellicht is dit niet voldoende expliciet gemaakt. Zo biedt het betoog van de recreatiesector nog steeds voldoende aanknopingspunten om daarmee aan de slag te gaan. In plaats daarvan ziet hij nu een toenemende druk vanuit de verschillende sectoren voor het loslaten van het POP-beleid. Ten opzichte van de evaluatie van POP I is dat een opvallend verschil. Toen is door de verschillende overheden en maatschappelijke organisaties nog brede waardering over het provinciale POP-beleid uitgesproken. Nu klinkt de klassieke roep naar meer ruimte in een knellend keurslijf. Onder het motto van economische vooruitgang wordt er flink gebeukt op de deuren van het provinciale POP-beleid. Een voorbeeld daarvan is dat als recreatiebedrijven grondgebonden worden en er zouden in zone 3 regels verruimd moeten worden, dan zou op sommige plaatsen bijvoorbeeld nieuwvestiging wel mogelijk zijn. Soms lijkt het wel alsof de provincie naast Europa en het Rijk geen eigen beleid of spelregels zou mogen hanteren. Het provinciaal beleid zou dan gewoon ophouden te bestaan. De Nota ruimte van het Rijk wordt nu opgevoerd als nieuw argument. Naar zijn idee is dat een misvatting, want die nota legt juist een veel grotere verantwoordelijkheid bij de provincie om de ruimtelijke processen in goede banen te leiden en aangezien er geen financiële middelen of extra instrumenten bij worden geleverd, zal dit toch weer in planologische kaders zijn uitwerking moeten krijgen. Daarbij is naar zijn idee juist ook de Drentse economie gebaat bij regionale sturing van ruimtelijke processen. Daar waar het gaat om de vraag neen, tenzij of ja, mits, wil hij wijzen op het advies van de VROM-raad, die duidelijk kiest voor een neen, tenzij. Dat houdt in dat de kaders niet moeten worden losgelaten, zodat de provincie nog beleid in handen houdt. Het zou een cruciale denkfout zijn indien het ontwikkelingsgerichte denken wordt bepaald door het loslaten of versoepelen van de POP-kaders. Provinciale staten moeten dan ook in lijn met de bestuursopdracht de integrale POP-kaders recht overeind houden. Er mag niet worden gebogen voor sectorale belangen en binnen de POP-kaders moet met overheden, bedrijfsleven en maatschappelijk

middenveld aan de slag worden gegaan om de ontwikkelingsgerichte benadering op evenwichtige wijze invulling te geven. Spreker ziet daarvoor in Drenthe ruimte en kansen.

De heer BEUMERS merkt op dat de heer Hoekstra aangeeft dat er niet voor sectorale belangen gebogen moet worden. Vanmorgen zijn er echter allerlei sprekers aan het woord geweest die behoorlijk wat problemen hebben met de groene organisaties. Hoe denkt de heer Hoekstra daarmee, gezien de economische recessie, om te gaan?

De heer HOEKSTRA antwoordt dat statenleden hun werk niet doen als behartigers van het sectorale belang, maar het algemeen belang.

De heer WILLEMS heeft een bedrijf aan de Hoek 3 in Roderwolde. Zijn bedrijf is tegen zijn zin ingedeeld in een natuurreserveaat, te weten veenweidegebied. Het is echter helemaal geen veenweidegebied, want er is sprake van zandgrond en klei. Hij maakt dan ook bezwaar tegen het feit dat hij in zone 4 is ingedeeld. Aan de andere kant van de Hooiweg is sprake van dezelfde grondsoort en dit gebied is ingedeeld in zone 2. Waarom bestaat dat verschil? De grote fout is ontstaan in de herinrichting van Roden-Norg. Toen is er een fout plan opgesteld waarbij de boeren niet zijn betrokken. Het plan is dus helemaal afgericht op bestuursleden van NLTO en gemeenteraadsleden. Met name de heer Holman die in de herinrichtingscommissie zat, samen met zoon Holman die in de gemeenteraad zat, heeft een grote rol gespeeld. Het bedrijf van de heer Holman moest namelijk aan de landbouw onttrokken worden in het bestemmingsplan van de gemeente Roden, maar dit betekende een miljoenenstrop voor de heer Holman, waardoor dit probleem keurig in de richting van het bedrijf van spreker is gewerkt. Hier is sprake van het opzettelijk schade aanbrengen door de familie Holman aan zijn bedrijf om hun eigen bedrijf te kunnen redden. Toen het plan vervolgens bij de provincie werd ingediend zat de heer Holman in provinciale staten en heeft hij ervoor gezorgd dat het plan door de provincie werd goedgekeurd. Vervolgens heeft iedereen dit plan gewoon overgenomen, dus het werkt door in plannen als het Waterschapsplan, POP II en de Habitatrichtlijn. Op dit moment is er sprake van zo'n 5 à 6 foute plannen

voor zijn bedrijf. Intussen wordt er gewerkt aan het inrichten van een reserveaat, terwijl heel duidelijk is afgesproken dat dit niet zou gebeuren, gezien de belangen van de boeren in dit gebied. Het bedrijf van spreker is altijd landbouwgrond geweest. De ene boerderij staat er al vanaf 1845 en het bedrijf van de buurman is van 1737. Hier zijn dus altijd al landbouwbedrijven geweest en hij begrijpt niet waarom dat nu moet veranderen. Hij begrijpt ook niet waarom iedereen deze foute plannen zomaar overneemt en niet verder kijkt wat hier aan de hand is. Hij heeft tegen al die plannen bezwaar gemaakt, maar over zijn eigen bedrijf heeft hij helemaal niets meer te vertellen. Het moet nu bij Staatsbosbeheer worden ingedeeld, maar dit mist elk doel. De weidevogels zijn namelijk verdwenen en alleen de vossen en buizerds blijven over. Nu moet er ineens weer stalmest op het land om de weidevogels terug te halen, maar zolang de vossen er zijn zal dat ook niet lukken. Spreker maakt ook bezwaar tegen de waterloop die tussen Hoek 1 en 3 zal worden aangelegd. Deze is goedgekeurd door provinciale staten en vooral door mevrouw Edelenbosch. Dit kan echt niet, want er wordt gezegd dat dit onder de herinrichtingswet valt, terwijl de herinrichtingscommissie heeft aangegeven dat hier niets zal gebeuren zolang de boeren niet weg zijn. Dit zal dus helemaal niet kunnen want het uitgangspunt van het herinrichtingsplan Roden-Norg is dat er geen planwetmaatregelen mogen worden uitgevoerd die belangen van derden schaden. Spreker mag er ook niet op achteruitgaan ten opzichte van de situatie na de verkaveling, terwijl hem gronden vlakbij de boerderij worden afgepakt. Dit kan helemaal niet. Verder maakt hij ook bezwaar tegen de waterberging die bij hem plaats zal vinden. Daarvan heeft de heer Holman ook voor elkaar gekregen dat die naar zijn bedrijf toe moet, en niet naar het beekdal bij het bedrijf van de heer Holman. Volgens spreker horen de waterbergingen echter in de beekdalen. Daar moeten dan een soort van uiterwaarden worden gemaakt waardoor er een natuurlijke overloop ontstaat. Dat lijkt hem veel verstandiger dan zomaar bepaalde gebieden aan te wijzen. Er wordt dan wel gezegd dat de schade wordt vergoed, maar de schade is dusdanig groot dat die niet te vergoeden is. De waterschappen moeten het water ook beter beheren, want als zij in natte perioden het waterpeil iets naar beneden brengen dan hebben zij meer bergingsruimte. Het is echter een automatisch

vastgesteld peil en er is niemand die nog kijkt of daar nog iets aan valt te doen, waardoor in een natte periode de waterstand altijd boven het peil uitkomt. Dat is de reden dat er te veel water is, dus dit moet worden aangepakt door de waterschappen. Spreker wil met landbouwgrond de herinrichting in gaan en zal ook met landbouwgrond de herinrichting weer uit moeten. Daar heeft de herinrichtingscommissie tot nu toe erg weinig aan gedaan. Als het zo verder doorgaat vreest hij dat hij bij de Raad van State zal belanden.

De heer BEUMERS meende altijd te weten dat de ecologische verbindingszones een wisselwerking vormden tussen de eigenaar van een bedrijf met de natuur. Nu ziet hij dat bedrijven dingen krijgen opgelegd. Hij vraagt of dat klopt en of dat zo wordt beleefd, zodat de eigenaar van een bedrijf eigenlijk geen betekenis meer heeft in dit geheel.

De heer WILLEMS merkt op dat er totaal geen overleg is geweest, terwijl duidelijk is aangegeven in het herinrichtingsplan dat er overeenstemming zou zijn tussen boeren en natuurgebieden. Dat overleg moet nog steeds plaatsvinden.

De heer KOOPS woont in Drijber en heeft daar een varkenshouderij in combinatie met een akkerbouwbedrijf. Hij stelt de commissieleden ervan in kennis dat in de nota van beantwoording op POP II de uitgangspunten niet kloppen met het kaartenmateriaal, hetgeen gevolgen heeft voor zijn situatie. Volgens de nota van beantwoording zou zijn perceel binnen de boswachterij Hooghalen liggen, wat zone 5 zou zijn. Het bedrijf van de spreker ligt daar echter helemaal niet, want hij heeft al zijn percelen en bedrijfsgebouwen in Drijber liggen, die grotendeels zones 1 en 3 zijn. In de WHV-vaststelling is al vastgesteld dat zorgvuldig gecontroleerd zal moeten worden dat kaartmateriaal en uitgangsgegevens kloppen om niet voor verrassingen te komen te staan. Tevens had hij meerdere bedenkingen aangegeven waarop totaal geen antwoord is gekomen. Kan hij deze nog verwachten? Tevens wil hij aangeven dat een termijn van 5 dagen om te reageren op een nota van beantwoording door middel van een inspraakreactie, in geen verhouding staat tot de termijn van 4,5 maand die de provincie erover doet om een zienswijze te beantwoorden. De verkeerde plaatsbepaling houdt in dat hij geen kans heeft om inhoudelijk op zijn situatie in te gaan omdat hij niet

weet hoe daarop geantwoord zal worden. Om het over antwoorden te hebben moet hem het in het kader van zijn bedenkingen tegen het WHV van het hart dat deze ook niet in de beantwoording zijn opgenomen, maar dat deze ook pas op 25 februari zijn verstuurd, dus niet meegenomen is bij de vaststelling van de kaart. Het is ook de taak van de provincie om sprekers belangen serieus te nemen, want hij heeft veel geld in zijn onderneming geïnvesteerd. Indien de provincie vindt dat hij met zijn bedrijf op de verkeerde plaats zit, dan moet de provincie bedenken dat die locatie juist onder verantwoordelijkheid van de overheid tot stand is gekomen. Zijn eerste voorkeur werd 45 jaar geleden immers afgewezen, terwijl die plaats hem nu had gevrijwaard van deze problematiek. Het is niet voor niets dat in Beilen tijdens een voorlichtingsbijeenkomst door de NLTO is besloten om niet de vervolgovereenkomst te tekenen voor de ecologische verbindingszone Midden-Drenthe. Dit vooral vanwege de frustratie dat de problemen van agrariërs niet tot flankerend beleid leiden, terwijl eenieder bekend behoort te zijn met het feit dat alle aanwijzingen, nu of op termijn al tot schadewerking leiden. Met de ontwikkeling van de nieuwe natuur en de omgeving, voelt hij dat hij belemmerd wordt in zijn bedrijfsvoering en tevens de opvang van dieren moet verzorgen omdat deze in deze gebieden een tekort aan voedsel hebben en zich daar niet meer veilig voelen omdat daar geen beschutting geboden wordt. Tevens begint het er verdacht veel op te lijken dat de plannen die er liggen via schadewerking van andere bedrijven gerealiseerd zullen moeten worden. Gaarne zou spreker zien dat statenleden zich ervoor uitspreken dat er geen schadewerking mag zijn. De kans op realisatie van het enige ontbrekende stuk van het Oude Diep, genaamd de Rode Brand, was grotendeels mogelijk in 2002 omdat in de aankoopfase de meeste percelen te koop waren en via uitruil verkrijgbaar waren. Dit is echter bewust gefrustreerd door in zijn geval de schadewerking van de WHV te gebruiken. Hiermee wil hij duidelijk maken dat door schadewerking ook plannen de mist in kunnen gaan en dat er terecht wantrouwen ontstaat als er op voorhand geen flankerend beleid is, terwijl er wel claims worden gelegd.

De heer BARKHUIS spreekt in namens de Maatschap Barkhuis/Boelens aan de Koelenweg 2a te Huis ter Heide.

Om het geheugen van de staten op te frissen geeft hij nog even aan dat het bedrijf van de maatschap is verplaatst in het kader van de herinrichting Roden/Norg om ruimte te maken voor het Fochteloërveen. Dit heeft plaatsgevonden in 1998 en in die 6 jaren heeft hij in het kader van POP I, Ammoniakkaart en nu POP II meerdere keren ingesproken, bezwaarschriften geschreven, gesprekken gevoerd met gedeputeerden, wethouders, statenleden, kamerleden en vele bestuurders van de landbouwadministratie. In die bijna 30 jaar dat hij op het oude bedrijf bezig is geweest heeft hij dat nooit meegemaakt, dus als dat nu de bedoeling is van bedrijfsverplaatsingen dan mogen de staten het zeggen. Het ergste is wel dat de maatschap er alleen maar verder op achteruit is gegaan. De illusie van dochter en schoonzoon om een bedrijf voor de toekomst te hebben is in rook opgegaan. Hij dacht in een gebied te investeren dat zone 1 was, dus agrarisch gebied en dus een toekomst bood. Helaas wordt het bedrijf nu ingesloten door de stadsrandzone Assen, waarvan hij niet weet wat het precies inhoudt. Het is een landgoed en tegenover het bedrijf een bosgebied wat in het kader van de Ammoniakwet is aangewezen als EHS, dus gaat het om de 250-meterzone. Hij vraagt de staten om zone-1- en -2-gebieden te respecteren en alleen een agrarische bestemming te geven. Als dat niet het geval is, is het niet meer verantwoord om in deze gebieden te investeren en staat hij met de rug tegen de muur. De recreatiesector wordt tenminste nog beperkte ruimte geboden, maar waarom dan de agrarische sector niet? Spreker kan dat uit de nota van beantwoording niet opmaken. Een sterk ontwikkelde landbouw zorgt toch ook voor een fraaie provincie en dat is toch ook in het belang van de recreatiesector? Langman zei in zijn rapport dat de landbouw in het Noorden een sterke economische factor is die voor veel werkgelegenheid zorgt. Als nu in 2006 de Langmangelden ophouden te bestaan kan de landbouw voor de provincie Drenthe wel eens dubbel zo belangrijk worden. Europarlementariërs Maat en Mulder geven aan dat de provincie de agrarische sector veel te veel aan banden legt. De provincie Drenthe ontloopt zich zo onderhand als een van de boerenvriendelijkste provincies van Nederland. Het huidige college van gedeputeerde staten is hiervoor medeverantwoordelijk. Ook de statenleden dragen hierin verantwoordelijkheid en dragen zij de landbouw een warm hart toe, dan kun-

nen zij het college terugfluiten en bepleiten de landbouw meer ruimte te geven in een nieuw POP II. De agrarische leden van de staten kennen de praktijk en hebben ervaring en kennis. De Ammoniakwet was voor zijn gevoel een matige generale, maar hij hoopt dat POP II een hele goede uitvoering wordt. Spreker citeert daarom het volgende gedicht: "Ons voedsel maakt een wereldreis en komt van verre landen. Voordat het bij ons op tafel ligt, gaat het door vele handen. Het vlees uit Argentinië, het koren uit de States. Het wordt gespoten en gekneusd, bevroren en geblikt. Al is de keuring ook zo-zo, geen een die erover klikt. Ons voedsel komt van wereldwijd, maar de ontwikkelingslanden blijven nog altijd even arm, met lege maag en handen. Ons voedsel groeide op eigen grond en ging naar vele landen. Het meest malse vlees, het beste graan gaf werk aan vele handen. Een groot wereldhandelsakkoord, ons landje loopt vooraan, met Europese regels waaraan wij ten onder gaan. De vrijemarkteconomie, de dans der ledepoppen, de krabbescheer, het moeras en de das, zo gaan wij naar de knoppen. Ons voedsel komt van heinde en ver, geen die het tij kan keren. En wie hier niet failliet wil gaan, kan nog emigreren. Ach wuivend graan, ach land en vee, ach lieve idealen, de ploeterende boeren mogen de prijs betalen".

7. Schorsing tot maandag 21 juni 2004

De VOORZITTER schorst de vergadering tot maandag 21 juni 2004.

Vastgesteld in de vergadering van de Statencommissie Milieu, Water en Groen van 30 augustus 2004.

, voorzitter

, griffier

Vastgesteld in de vergadering van de Staten-
commissie Ruimte, infrastructuur en Mobiliteit van
6 september 2004.

, voorzitter

, griffier

HW.

TOEZEGGING: geen.

Inspraak Provincie Drenthe 14 juni 2004.

Voorzitter, geachte leden van de provinciale staten.
Aanwezigen.

Mijn Naam is Jos Mencke.
Ik spreek namens de deelnemers van W.E.C.

Samen met mijn zoon, en vrouw heb ik een akkerbouwbedrijf in Emmer Compasuum.

Ook samen, U hoort het wij doen heel veel samen, met 8 andere landbouwers hebben wij 5 jaar geleden W.E.C. opgericht.

W.E.C. staat voor Wind Energie Compas.

Reeds meerdere jaren praten we erover waarom aan de ene kant van de grens er wel windturbines staan en bij ons niet.

Veel mensen in Emmer Compasuum gaan voor Groene stroom, en hebben zeker iets met de natuur en het milieu.

Heel Nederland praat over de Landbouw en over innovatie.

Veel bureau's hebben rapporten geschreven over de veenkolonien en vinden het een gebied waar alles heen moet om het een beetje op te krikken.

Als boeren hebben we zelf ook al veel aan innovatie gedaan. Bijna dagelijks kijken we of bepaalde zaken iets voor ons kunnen betekenen. Zo hebben we teunisbloem, crambe, olievlas en vezelvlas, hennep, en nu TEFF reeds in ons bouwplan of in ons bouwplan gehad.

In veel gevallen ging het niet goed omdat door een markt vergroting er een markt verstoring kwam en daardoor er geen lonende bezigheid gedaan kon worden.

Bij TEFF is dit nog niet het geval omdat duidelijk naar de markt gekeken wordt wat er mogelijk is.

Zo is het ook met de wind. Bij het opzetten van een windtak binnen de bedrijven zal er geen marktverstoring optreden, omdat deze markt eigenlijk oneindig is en zelfs alleen maar een positieve invloed zal hebben voor het milieu.

De verbouw van wind op onze bedrijven zal een zeer positieve ontwikkeling hebben op onze bedrijven omdat het een duur investering is.

Door het binnenhalen van mensen die dagelijks met deze materie bezig zijn lopen de boeren ook geen risico omdat de investeringen door deze andere partij gedaan worden. Voor ons als boeren is het een zekere basis voor ons bedrijf.

bijlage 1

Ook zou je deze windmolens in een fietsroute kunnen op nemen, om zo de hele omgeving goed te bekijken.

Dan draagt het echt iets bij aan versterking van het gebied.

Helaas moeten we zeggen dat alle dingen die met overheidsgeld opgestart zijn, nu niet meer lopen of het minder goed doen.

Nu wordt er weer 2.6 miljoen Euro gestopt in de inplaatsing van de veehouderij in de veenkolonien terwijl de melkprijs al enige jaren onderuit gaat, en eigen boeren dit een concurrentievervalsing vinden.

Het moet toch niet zo zijn dat we moeten zeggen, dat het jammer is in Drenthe te wonen omdat in Drenthe andere zaken als bedrijfseconomie belangrijker zijn.

Natuurlijk is Drenthe een hele mooie provincie en dat moet ook zo blijven, maar ontwikkelingen die overal doorgaan mag je toch niet tegenhouden voor je eigen ondernemers.

Het is toch ook bekend, dat van een mooie natuur niet door iedereen gegeten kan worden en dat deze mooie natuur ook instand gehouden moet worden door een gezonde landbouw.

Reeds eerder hebben wij met leden van deze staten gesproken en ze ook uitgenodigd om met ons de plannen te bekijken.

U bent nog steeds van harte welkom.

Ik dank U voor Uw aandacht.

Jos Mencke.

bylage 1

Assen, 14 juni 2004

Beste mensen, leden van Provinciale Staten,

Mijn naam is Jos Mencke en ik woon, samen met mijn gezin, in Emmer-Compasuum. Ik ben al vele jaren boer en ik zou me ook niets anders kunnen voorstellen. Hetzelfde geldt voor de 8 andere boeren, namens wie ik spreek.

Wij, 9 boeren uit Emmer-Compasuum, delen een aantal dingen. Op de eerste plaats zijn wij allen trotse boeren. De een heeft vee, de ander verbouwt gewassen. Maar we zijn allemaal met plezier iedere dag met de natuur in de weer. Allemaal hebben we ook een gezin, en hebben we familie, vrienden en kennissen in Emmer-Compasuum. We hebben het naar onze zin in Emmer-Compasuum en de gemeente Emmen.

Dat betekent echter niet dat we geen zorgen hebben. Ja, we willen niets anders dan boer zijn. Maar het is niet altijd makkelijk om boer te zijn. Lage prijzen, ziektes: we hebben er allemaal mee te maken gehad. We werken hard om op een goede manier boer te zijn en te blijven. Het is echter niet makkelijk om voldoende geld te verdienen om boer te blijven en om onze gezinnen te onderhouden. We zoeken daarom met z'n allen naar manieren om zeker te stellen dat we ook in de toekomst boer kunnen blijven. En in Emmer-Compasuum.

Het is daarom dat we allemaal windmolens op ons erf willen plaatsen. Windmolens die gebruik maken van dezelfde wind die iedere dag over ons erf waait. Windmolens waarmee energie kan worden opgewekt. Windenergie. Met de vergoeding die wij krijgen voor de windmolens op ons erf kunnen wij ons boerenbedrijf versterken.

Ikzelf ben al meer dan 5 jaar actief bezig binnen de gemeente en provincie om windenergie van de grond te krijgen en heb mede met mijn 8 andere collega's Groenraedt gevonden om ons initiatief meer inhoud te geven. De huidige technieken binnen de windenergie maakt het ons noodzakelijk met een goede partij afspraken te maken om geen risico te nemen maar te kiezen voor zekerheid. Groenraedt heeft samen met ons een plan ontwikkeld voor een windpark in Emmer-Compasuum. Dit windpark bestaat uit 10 windmolens. Dit windpark stelt ons mede in staat boer te blijven, in Emmer-Compasuum. En natuurlijk spreekt het ons aan dat windenergie schoon is. Tevens zijn de afspraken met Groenraedt dusdanig gevormd dat wij verzekerd zijn van een gegarandeerd neven inkomen naast hetgeen wij zelf jaarlijks met veel moeite aan inkomen pogen binnen te slepen.

Windmolens in Emmer-Compasuum maakt het ons niet alleen mogelijk boer te blijven en om schone energie op te wekken. We denken ook dat het gebied ook aantrekkelijker wordt door de windmolens. Groenraedt heeft ons verteld van fietstochten en open dagen. En wij vinden het best leuk als er mensen op onze boerderij komen om naar de windmolens te kijken. Kunnen wij gelijk ons boerenbedrijf presenteren. Niet iedere dag, daar heeft een boer ook geen tijd voor. Er zijn ook andere ideeën, waarmee we als boer niet direct wat mee te maken hebben. Maar deze ideeën trekken wel nieuwe mensen naar Emmer-Compasuum en dat is goed voor iedereen in Emmer-Compasuum. Ons en onze gezinnen, vrienden en familie spreken die ideeën wel aan. Want we willen boer blijven, maar we vinden het ook fijn om in de buurt van onze boerderij onze boodschappen te doen. Onze kinderen naar school te sturen. Vrienden en bekenden te spreken.

Wij, 9 boeren, vragen u dan ook achter onze plannen te gaan staan. En wilt u eens een kijkje komen nemen op onze boerderij, dan bent u van harte welkom!

Ik dank u voor uw aandacht.

*Jos Mencke
Initiatiefnemer Windpark Emmer-Compasuum*

Bijlage 2

Voorzitter,

Hiermee wil ik mijn verontrusting uitspreken over het tijdstip waarop de regiovisie Groningen-Assen in het provinciaal omgevingsplan wordt verwerkt. Dat gebeurt pas op het moment dat burgers en instanties hun zienswijzen ten aanzien van POP-II hebben kenbaar gemaakt. Bovendien maak ik bezwaar tegen de manier waarop de regiovisie in het POP wordt opgenomen.

De regiovisie is een plan dat vooral het wonen, het werken en het verkeer betreft. De aspecten landschap, milieu en ecologie zijn nauwelijks een thema in de regiovisie. Een gedetailleerde afweging tussen de verschillende belangen heeft daardoor niet plaatsgehad. Die afweging dient in het POP gemaakt te worden. Te vaak heb ik gedeputeerden en commissieleden horen zeggen dat de regiovisie integraal in het POP wordt opgenomen. Ik zie dat als een grote schadepost voor de open ruimte. De regiovisie heeft niet alleen te weinig aandacht voor de open ruimte, maar ze is ook uitgegaan van de groeicijfers van de bevolking zoals die bestonden voordat de instroom van asielzoekers drastisch werd verminderd. Ik schets u het voorbeeld van Tynaarlo. Tynaarlo had vorig jaar een geboorteoverschot van zegge en schrijve 32 mensen. Er werden 32 mensen meer geboren dan er stierven. Dat is geen uitzonderlijk getal, al jaren is het geboorteoverschot in die orde van grootte. Als je rekent dat een nieuwe woning gemiddeld 2 bewoners heeft, dan heb je voor die 32 nieuwe mensen 16 nieuwe woningen per jaar nodig. Over 15 jaar (de periode van de regiovisie) zijn dat er 240. Toch worden in Tynaarlo 2000 nieuwe woningen gepland, plus nog eens 1250 in de wijk TerBorch. Als we die laatste woningen gewoon aan Groningen toeschrijven dan nog wil de regiovisie bijna 10 keer zoveel woningen toestaan dan voor de eigen bevolking nodig is. Gevolg is dat er door dit beleid grote aantallen mensen uit de steden naar het platteland worden getrokken.

Uitgangspunt van POP-II is zuinig ruimtegebruik. Wonen en werken concentreren bij de streekcentra, rust en ruimte bewaren in de rest van de provincie. Uit het voorbeeld van Tynaarlo blijkt dat de regiovisie dat uitgangspunt niet als leidraad heeft genomen. Als je daar nog bij zet dat de bevolking van Tynaarlo bij elke gelegenheid die zich voordeed in grote meerderheid heeft aangegeven in een groene gemeente te willen wonen, dan is er maar een mogelijkheid: De cijfers uit de regiovisie dienen voor de gemeenten die geen streekcentrum zijn fors naar beneden bijgesteld te worden. Anders blijven de uitgangspunten van het POP niet veel meer dan mooie woorden. *De financiële problemen van de gemeentes zullen immers leiden tot zo veel mogelijk uitgifte van grond.*

D Beersma
Legroweg 52
9761 TC Eelde

Zwiggelte, 14-06-04.

Betreft: Inspraak POP 2 namens de NLTO afdelingen Westerbork, Beilen en Smilde

Geachte Gedeputeerden, Statenleden en ambtenaren van de Provincie Drenthe,

Graag maken wij gebruik van deze inspraak om onze bewaren t.a.v. POP 2 nog eens onder uw aandacht te brengen. Opnieuw zijn er veel bezwaren uit de agrarische sektor bij u binnen gekomen. Ook bij POP 1 was dit al het geval. In de nota van beantwoording zijn weer veel bezwaren niet of nauwelijks vertaald in goede aanpassingen van POP 2. Wij vragen ons met vele agrariërs af of het nog wel zin heeft onze bezwaren aan U kenbaar te maken als hier vervolgens nauwelijks aanpassingen uit voort komen in het belang van de agrariërs. Of wij het nu over POP 2 hebben of over het ammoniak beleid of over verkeersvoorzieningen, het lijkt wel of met name dit college en betrokken ambtenaren de agrarische belangen minachten. Agrariërs worden door de Provincie **Drenthe opgezadeld met steeds meer buiten proportionele beperkingen en knellende regelgeving**. Elk nieuw plan van deze Provincie zorgt voor steeds minder agrarisch perspectief. Als agrariërs wijzigingen voorstellen, komt er prachtig verhaal van de Provincie, maar de voorstellen worden grotendeels niet overgenomen. Het ademt de geest van: "Wij Provincie Drenthe weten alles beter". Dit heeft er toe geleid dat de Provincie Drenthe het vertrouwen van de agrariërs volledig is verloren.

Provinciale bestuurders en ambtenaren van Drenthe, wij hopen dat U samen met ons de conclusie trekt dat de Provincie Drenthe zo niet langer door kan gaan. Wij vragen U vandaag nog een betere weg in te slaan om met POP 2 te laten zien dat U het agrarisch perspectief in Drenthe weer serieus neemt. Ook voor het ammoniak beleid vragen wij U een voorbeeld te nemen aan de overige Provincies in Nederland, die elk voor zich wel onderscheid kunnen maken tussen zeer kwetsbare natuur en kwetsbare natuur. De landelijke overheid geeft Drenthe hiervoor volop de ruimte, maar tot op heden weigert de Provincie Drenthe langs deze weg 200 Drentse knelgevallen op te lossen. Juist nu is het belangrijk ruimte te bieden aan agrariërs om zich te kunnen handhaven en te overleven. **Provinciale regelgeving dient dus ook het agrarisch perspectief te verbeteren.**

Gedeputeerden, Statenleden en ambtenaren wij vragen U dringend om alsnog de voorgestelde wijzigingen van agrariërs over te nemen, zodat de Provincie weer gerespecteerd kan worden.

Graag noemen wij nog enkele belangrijke punten, die tot op heden niet zijn overgenomen in POP 2

Bijlage 3

1. Breng de buitenproportioneel ingetekende hydrologische aandachtsgebieden op de kaart en inde tekst terug tot een zone van maximaal 50 m op natuur/bosgrond en 50 m op landbouwgrond. In de praktijk is een dergelijke zone (van in totaal dus 100 m) meer dan voldoende om de doelstellingen te realiseren. **Ondanks toezeggingen is de zone nog steeds niet ingekleurd op zowel natuur/ bos als landbouwgrond.** Het is een zone die ook bedoeld is om geen negatieve schaduwwerking naar landbouwgronden te veroorzaken vanuit natuur/bos. Wij verwijzen U voor de bevestiging naar blz 59 van de beantwoording.
2. **Geen lozingsvergunningen voor bestaande en nieuwe drainage in landbouwgrond.** Het instrument van verplichte aanlegvergunningen is al meer dan voldoende. Dubbele regelgeving dient ook door de Provincie vermeden te worden. Met het voorgesteld overleg tussen Waterschap en Gemeente t.a.v. het afgeven van aanlegvergunningen maakt het tot een prima sturingsinstrument.
3. Bij recreatie in Zones 1 en 2: Dringend verzoeken wij U letterlijk op te nemen: **"De agrarische ontwikkelingsmogelijkheden van de bedrijven in deze zones dienen niet beperkt of gehinderd te worden door overige activiteiten in deze zones"**. Als in de zoneringsbeschrijving gesteld wordt dat de landbouw in de schaarse ruimte juist daar het primaat heeft, dient dit ook verder consequent doorvertaald te worden bij andere beschrijvingen in POP 2. Op blz 63 staat dat het POP op dit punt aangepast gaat worden. **Kunt u toezeggen dat de voorgestelde tekst ook wordt overgenomen, want dan is het pas echt helder?**
4. In POP 2 staat dat GGOR afgestemd wordt op optimaal landbouwkundig gebruik. Voor de zones 3 en 4 staat een andere beschrijving. Wij verzoeken U nogmaals voor de percelen in zone 3 en 4, die nog steeds landbouwkundig gebruikt worden, op te nemen dat de GGOR afgestemd blijft op de functie landbouw en dat voor deze percelen en de aangrenzende watergangen de algemene milieukwaliteit van toepassing is. Wilt U verder de omschrijvingen over water handhaven zoals in POP 1.
5. Wij vragen U dringend percelen landbouwgrond, waarvan onlangs de begrenzing is ingetrokken, **binnen POP 2 in dezelfde zoneringszone te brengen dan als aangrenzende agrarische percelen (bijv. zone 1 of 2) en niet langer in te kleuren als milieubeschermingsgebied.** Mocht dit om goede redenen niet kunnen, dan verzoeken wij U dringend alsnog de percelen opnieuw te begrenzen, zoals voorheen, om te voorkomen dat de betreffende agrariërs schade lijden door het intrekken van de begrenzing op betreffend perceel. Wij verwijzen U naar een concreet perceel in het Zwiggelerveld.

Wij hopen dat G.S. en de ambtenaren van de Provincie Drenthe weer draagvlak in de agrarische sector gaan opbouwen.

Wij spreken de wens uit dat U Statenleden nog eens kritisch naar dit plan kijkt om kansen voor een gezonde agrarische sector te behouden.

Alvast dank voor de inzet van U allen.

NLTO afdelingen Westerbork, Beilen en Smilde

Leden van de Provinciale Staten,

Namens een groep van 10 enthousiaste boerenondernemers uit Nieuw-Buinen, die erop gericht zijn om ook in de toekomst nog een inkomen uit de landbouw te willen halen doe ik een beroep op U.

Momenteel lopen we nu en in de toekomst tegen grenzen aan van de mogelijkheden op planologisch gebied. Schaalvergroting is het antwoord om te overleven in de landbouw. Het echte antwoord op deze grote bedrijven is het uitplaatsen uit het lint naar de op onze kavels gelegen tussenwegen, zodat de melkveehouderij centraal op haar kavels gelegen zal zijn. Een perfecte aansluiting van een groene zone langs de weg Borger-Stadskanaal.

Een idee wat prima aansluit bij plannen uit de koker van Riek Bakker, welke onderzoek heeft gedaan binnen ons gebied en hieromtrent in samenwerking met de gemeente Borger-Odoorn en Stadskanaal haar ideeën heeft omschreven in de Toekomstvisie u wellicht bekend. Ook inplaatsing van veehouderij uit andere delen van het land is een stimulans voor de economische ontwikkeling in ons gebied.

Ons idee is: als je goede locaties hebt, dan kun je rundveehouders aantrekken, zonder diep in de buidel te hoeven tasten.

Subsidiegelden die ook nu al beschikbaar zijn voor dit doel zou je ook moeten gebruiken om autochtone veehouders, die nu nog in het lint zitten, te verplaatsen naar de Tweederdeweg-Noord, de tussenweg gelegen op onze percelen. Ook elders in deze streek zou dit mogelijk zijn, wij kunnen eventueel hier een aanvang mee maken wat als een pilot kan worden meegenomen in eventuele toekomstplannen voor het gehele gebied.

Recent was de vaste kamercommissie Landbouw en Economische Zaken nog prominent in ons gebied aanwezig. Het ontbreken van geld voor ons gebied en het ontbreken van goede plannen om bedrijvigheid en economische ontwikkeling te stimuleren was voor ons opvallend in een deel van dit gebeuren.

Zaken als toerisme en vaarrecreatie zullen best goede plannen zijn, maar in gebieden zoals het onze die in het P.O.P. zijn aangewezen als zone 1 gebied, lijkt het ons meer voor de hand te liggen om dit gebied te behouden voor de landbouw. Toerisme moet je laten aansluiten bij die gebieden die daar van nature al meer geschikt voor zijn.

Ook heeft een recent onderzoek van de Rabobank aangegeven dat Drenthe uitermate slecht scoort met betrekking tot economische kracht en groei. Om hierin positieve verbeteringen aan te brengen zouden windturbines goed van pas komen. Nog beter is Windturbines in samenhang met het stichten van nieuwe agrarische bedrijven zoals wij voorstellen aan de Tweederdeweg te Nieuw-Buinen. Dit zal zeker een hoger rapport cijfer geven.

Minister Veerman heeft vanuit Den Haag ook een duidelijk signaal afgegeven door aan te geven de agrariërs ruimte te geven door te kunnen groeien. Het exploiteren van windturbines op agrarische gronden is één van de activiteiten die dat mogelijk maakt. Het zal dan ook moeilijk te begrijpen zijn dat uitgerekend in een gebied als de veenkoloniën, waar ruimte en wind sterkere punten zijn, dat

windenergie daar dan geen kans zal krijgen. Om de veenkoloniën te laten BLOEIEN zullen dan ook de sterke punten moeten worden benut.

Een hot item is altijd de openheid van ons landschap. Willen we de leefbaarheid van ons gebied vergroten, dan zullen we dit weer voor een deel los moeten laten! Gebouwen op 260 meter uit het lint staan ook op gespannen voet met de openheid van het landschap. Kortom, verplaatsing van bedrijvigheid naar de Tweederde Weg zal de leefbaarheid vergroten. De leefbaarheid wordt naar ons idee ook vergroot door het oprichten van windmolens!

Dit lijkt op gespannen voet te staan, maar ik zal proberen u dit uit te leggen: Het realiseren van windmolens zal zodanige positieve consequenties hebben dat het aantal agrarische ondernemingen dat zal overleven groter zal zijn én het geld dat in het gebied verdiend zal worden aan windenergie wordt hier ook weer voor een groot deel besteed, zodat er een economische impuls van uitgaat. Deze impuls is nodig en gewenst en kan de uitplaatsing van de agrarische bedrijven naar de tussenwegen versnellen en vereenvoudigen.

Wij vragen u dan ook binnen het POP II de mogelijkheden te scheppen om uitplaatsing van agrarische bedrijven mogelijk te maken. Ook vragen wij u windenergie te stimuleren zodat naast Coevorden ook hier windenergie gerealiseerd kan worden welke wij dan kunnen combineren met de uitplaatsing van de agrarische bedrijven zodoende ons zelf sterk te maken binnen onze eigen branche.

Om ons te verzekeren van een gegarandeerde economische stimulans hebben wij gezocht naar een specialist op het gebied van windenergie en menen die gevonden te hebben in Groenraedt BV. Met hun hebben wij dan ook reeds afspraken gemaakt om windenergie te kunnen realiseren.

Voordat we Groenraedt benaderd hebben, hadden we inzicht in het windaanbod. Een scan heeft uitgewezen, dat het een prima plek is die geen overlast bezorgt door bijvoorbeeld slagschaduw en geluidshinder.

In tegenstelling tot de vele plannen in ons gebied is de financiering van de molens en de rentabiliteit geen probleem, daar er een partij met de juiste expertise bij betrokken is.

Een pilot-project zou wat ons betreft het antwoord moeten zijn op het realiseren van bedrijvigheid aan de Tweederde Weg, afgewisseld met om de circa 400 meter een windmolen die als drager gebruikt zou kunnen worden om uitbating en inplaatsing van veehouderijbedrijven financieel te ondersteunen.

Ik dank u voor uw aandacht en hoop, mede namens alle betrokkenen, op uw steun!

F. van der Meer
E.S. Jansen
J. en G.J. Poelman
T. Schuurman
A.M. Huisman-Bentum en T.L. Franssens-Huisman

J. Trip
B. Drenth
A. Snippe
W.J. Blok

Aan het college van gedeputeerde staten van Drenthe,
Postbus 122,
9400 AC Assen.

Zuidlaren, 12 juni 2004.

Onderwerp: Zienswijze landbouw ten aanzien van het ontwerp van het Tweede Provinciaal Omgevingsplan (POP II).

Geachte leden van de statencommissie Drenthe,

Namens de Landbouvereniging "Zuidlaren" willen wij onze zienswijze m.b.t. het ontwerp POP II aan u kenbaar maken. Wij hopen in ieder geval dat de pijnpunten die wij hier aansnijden door u zullen worden overgenomen in het Ontwerp POP II.

Zoekgebied waterberging voor het hunzedal in de gemeente Tynaarlo: Op blz 59/60 wordt het gebied 'Tusschenwater' met bijhorende tekst genoemd. Het betreft hier in hoofdzaak zone 2 gronden in gebruik bij de landbouw. Het verzoek tot bergingsgebied hiervoor is ingediend door de Provincie Drenthe in het hunzeproject. In uw nota van beantwoording maakt u de opmerking dat er veel draagvlak voor dit "Ontwikkelingsplan Tusschenwater" is. Wij willen u verwijzen naar een tweetal briefwisselingen namelijk: Een brief met bijlages d.d. 23 september 2002 (Zienswijzen landbouw ten aanzien "Tusschenwater") reeds bij u bekend, uitgereikt tijdens rondgang door het gebied. En een brief d.d. 25 januari 2002 van de deelgebiedscommissie Zuidlaren aan de leden van de Stuurgroep Hunzeproject. Hieruit blijkt dat er geen draagvlak voor 'Tusschenwater' is! Leest u deze brieven nog maar eens goed. Nogmaals willen wij u verzoeken het zoekgebied voor waterberging te laten vervallen

Milieubeschermingsgebieden (kaart 5): Ook hiervan vinden wij dit niet passen binnen het hunzedal van de gemeente Tynaarlo. Reden: Het betreft in hoofdzaak zone 2 gronden die zijn aangemerkt. Wat zijn zone 2 gronden? Doelstelling: Uitoefening van grondgebonden landbouw op bedrijfseconomische grondslag staat voorop (blz 67). Milieubeschermingsgebied: Hiervoor wil ik u verwijzen naar de tekst op blz 50 (de typen gebieden die eronder vallen). Hier is in het hunzedal van de gemeente Tynaarlo, het waterwingebied buiten beschouwing latende, geen enkele sprake van. U durft zelfs in de nota van beantwoording (blz 42 antwoord op de nummers O.262 en O.263) te beweren dat het in POP I al zo was. Uit kaart 12 (aangewezen milieubeschermingsgebieden) blijkt dat het hunzedal op een paar waterwingebiedjes na een blanco gebied is. Wij vragen u dan ook met klem om kaart 5 aan te passen naar de situatie in POP I zoals vastgesteld in 1998. U beweert namelijk dat u niets heeft veranderd.

Natuurgebied (begrensd cultuurgronden waarvoor functieverandering naar de hoofdfunctie 'natuur' is voorzien) (kaart 5): Het gaat hier om de zone grond langs de hunze, beter bekend als de stippelzone (Zoekgebied voor natuur) in het kader van het hunzeproject. In het hunzeproject is destijds met de georganiseerde landbouw afgesproken deze gronden vooraf 'voorlopig' te begrenzen. De afspraak die daar ook bijhoorde was dat deze gronden definitief begrensd (dus zouden worden voorzien van de hoofdfunctie 'natuur') zouden worden als zij dan ook daadwerkelijk verworven zouden zijn door een natuurinstantie. Uit de ontwikkelingskaart blijkt dat u gronden in de gemeente Tynaarlo bestempeld

als natuurgebied terwijl deze in eigendom zijn bij de agrarische sector. Wij willen u toch vriendelijk verzoeken om deze toekenning van deze gronden af te halen. De afspraken hierover waren destijds heel duidelijk.

Kort samengevat vinden wij bovenstaande niet passen binnen het hunzedal van de gemeente Tynaarlo. Dit POP II is een te zware belasting voor de landbouw. Wij gaan er dan ook vanuit dat u bovenstaande alsnog op zult nemen in het ontwerp POP II.

Hoogachtend,

De Landbouwvereniging "Zuidlaren"

Lageweg 4

9472 TE Zuidlaren.

*Inspreken gecombineerde Statencommissievergadering
Provincie Drenthe 14 juni 2004.*

Onderwerp: het creëren van mogelijkheden binnen POP II om gebieden met een recreatieve bestemming waarin permanent gewoond wordt, om te zetten naar gebieden met een permanente woonbestemming.

permanente bewoning van recreatiewoningen is een landelijk actueel thema.

Duizenden burgers zijn hierbij betrokken.

De provincie Drenthe heeft een groot bestand aan woningen in gebieden met een recreatieve bestemming.

Een deel van deze woningen wordt permanent bewoond buiten de oorspronkelijke bestemming om.

De betreffende burgers zitten in een ongemakkelijke situatie omdat hun positie als bewoner onduidelijk is als gevolg van ontwikkelingen in het verleden.

De minister van VROM komt met beleid voor oplossingen. Dat is goede zaak en een compliment waard.

Voor allerlei groepen burgers die in wat specifieke situaties verkeren die om een aanpak vragen, is beleid geformuleerd en zijn oplossingsrichtingen aangegeven, zoals voor woonwagenkampen, agrarische bedrijven, maneges, recreatiebedrijven, et cetera.

Over het permanent bewonen van woningen die in gebieden met een recreatieve bestemming liggen, wordt vrijwel niets gemeld in POP II.

Geen visie, geen plan, een enkele zinsnede over het feit dat permanent wonen niet kan in gebieden met een recreatieve bestemming.

Dat is erg kort door de bocht voor een wezenlijk groot probleem dat ongetwijfeld duizenden mensen aangaat.

Er wordt ons inziens hiermede in beleidsmatige zin voorbij gegaan aan grote belangen van groepen burgers. Een probleem dat ook niet echt naar boven komt omdat de betreffende burgers angst hebben voor hun eigen overheden, angst voor repercussies wanneer bekend wordt dat iemand zich permanent heeft gevestigd in een woning die

in een gebied ligt met een recreatieve bestemming.
Mondje dicht dus en het beste er maar van hopen.

Nemen we de situatie van Buitengoed Blanckenbergh te Havelte in ogenschouw, dan zien wij het volgende:

- . Goed opgezet woningplan , 50 bungalows, appartementengebouw 36 appartementen, veel ruimte en groen, 4,5 hectare terrein een en ander aansluitend aan de in Havelte voor een deel gerealiseerde en in uitbreiding zijnde woonwijk De Meerkamp.
- . Alle bungalows en appartementen voldoen meer dan ruimschoots aan het Bouwbesluit; modern, veilig, comfortabel, hoge kwaliteit
- . Gelegen buiten ecologische hoofdstructuren
- . Gelegen buiten natuurgebieden
- . Geen specifieke effecten voor het milieu
- . Alle bewoners zijn eigenaar van hun eigen onroerend goed alsmede van een gemeenschappelijk golfbaantje en een tennisbaan
- . Gemeenschappelijke verantwoording voor onderhoud van de infrastructuur en dergelijke
- . Geen bijzondere voorzieningen zoals een speeltuin of andere attracties voor kinderen, gemeenschappelijk zwembad, barbecuekuilen, frites-loketten en meer van dat fraais
- . Aanschaf van het onroerend goed indertijd is geschied op basis van marktconforme prijzen geldend voor woningen met een permanente woonbestemming
- . Moeizame verkoop van datzelfde onroerend goed op dit moment door onduidelijk en/of ontbrekend beleid van de zijde van de overheid, met de nodige pijn en verliezen gepaard gaande
- . Geen bedrijfsmatige exploitatie, geen beheerder
- . Geen beperkingen in de toegang van de terreinen voor wat betreft derden, open structuur naar de omgeving c.q. medeburgers toe
- . Waardevolle economische bijdrage aan de dorpsgemeenschap, meer dan bij recreatiebedrijven.

Nog wat andere factoren die relevant zijn voor de beeldvorming:

- . De gemeentelijke overheid heeft reeds in 1998 schriftelijk vastgelegd dat bewoners van Blanckenbergh geen brief zal worden overhandigd of worden toegestuurd waarin op het met het bestemmingsplan strijdig gebruik wordt geattendeerd. In samenhang daarmee verliep de inschrijving in de gemeentelijke basisadministratie zonder problemen.
- . Een belangrijk deel van de woningen en appartementen wordt permanent bewoond, voornamelijk door burgers waarvan een groot deel niet meer deelneemt aan het actieve arbeidsleven en Blanckenbergh het karakter heeft gekregen van een seniorenwoonproject.
- . Er was geen regelgeving, er is geen regelgeving, er zijn dus grote open einden als het gaat om de interpretatie van de vigerende beleidskaders.

. In samenhang daarmee is er sprake van chronische onduidelijkheid en interpretatieverschillen over wat wel en niet kan zowel op ambtelijk niveau als in de praktijk aan het "gemeentelijk loket".

Naar onze waarneming zijn er in de provincie Drenthe met de nodige variaties meerdere locaties aan te wijzen waar situaties als geschetst zich voordoen.

Gelet op het voorgaande constateren wij dat de reactie van de zijde van de provincie op onze inbreng per brief d.d. 17 januari 2004 betreffende de uitwerking van POP II, geen recht doet aan de situatieschets zoals hiervoor gegeven.

Wij menen dat een nadere analyse alsmede een heldere beleidsformulering op het punt van permanente bewoning van woningen in gebieden met een recreatieve bestemming, een plaats dient te krijgen in POP II.

Wij menen tevens dat de burgers er recht op hebben dat in het beleid de lijn wordt gevolgd die de Rijksoverheid heeft uitgezet, met name ten aanzien van:

- a. het meer benutten van mogelijkheden om bestemmingswijzigingen door te voeren van recreatie naar wonen daar waar nu in grote mate reeds permanent wordt gewoond
- b. het (niet meer) uitgaan van effecten daarvan op de woningbouw omdat het Rijk geen woningbouwcontingenten meer kent.

De reactie op onze inbreng c.q. ons verzoek d.d. 17 januari 2004 om bij de vaststelling van POP II rekening te willen houden met ons verzoek tot bestemmingswijziging van het gebied waarbinnen Buitengoed Blanckenbergh gelegen is, achten wij onder de maat, onvoldoende en geen recht doend aan het feit dat er sprake is van een fors probleem in de samenleving waar het overheidsbestuur zijn betrokkenheid meer bij zou moeten laten blijken, onder meer door beleidsformulering die wordt aangepast aan actuele inzichten en maatschappelijke ontwikkelingen. In dit opzicht verbaast het ons in grote mate dat in POP II de visies van de minister en de ontwikkelingen in de landelijke politiek ten aanzien van het onderhavige onderwerp, niet meegenomen worden.

Het feit dat het Provinciaal Bestuur zich heeft aangesloten bij een reeds bestaande intergemeentelijke werkgroep, roept de vraag bij ons op wat dan nog de positie is van de burgers betreffende inspraak, betrokkenheid en invloed die in POP II op een aantal plaatsen zo nadrukkelijk wordt onderschreven.

Nadrukkelijk gewenst is het, gelet op het voorgaande, dat een goede beschrijving en analyse in POP II betreffende de hiervoor beschreven situaties wordt opgenomen. Daarbij merken wij nog op dat de oorzaken voor bepaalde problemen die zijn ontstaan met betrekking tot deze materie, niet uitsluitend aan de betreffende burgers te wijten zijn!!

Inspreekreactie van H. Brink, voorzitter van NLTO Drenthe over het ontwerp POPII voor de statencommissies Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit en Milieu, Water en Groen op maandag 14 juni 2004 in de Statenzaal van het provinciehuis te Assen

Dames en heren,

In de anderhalf jaar tussen de presentatie van het concept en het ontwerp heeft de NLTO verschillende keren de gelegenheden te baat genomen om zijn meningen te geven. Ik doe dat ook vandaag. Ik zal niet op allerlei details ingaan. Onze reactienotitie op het ontwerp POPII is in dat opzicht helder. Ik stel daarbij vast dat in de antwoordnota van GS op onderdelen aan de kritiekpunten van de NLTO wordt tegemoet gekomen. De betekenis van de bijlage C is t.a.v. bestaande bouwvlakken genuanceerd. Evenzo de mogelijkheden voor de landbouw in beekdalen. Daar staat tegenover dat ondernemers die nieuwvestiging van een grondgebonden bedrijf willen juist door de betekenis van de gebiedsaanduidingen in de bijlage C, ook in zone I en II zich blijvend moeten instellen op een tijdrovend en moeizaam traject. Ook de positie van bestaande intensieve veehouderijbedrijven in de zones III en IV is nog steeds uitzichtloos, mede omdat het pleidooi voor een marktgerichte ruimte voor ruimteregeling niet is gehonoreerd. Voorts zien wij dat de natuurambities, waaronder de robuuste verbindingzones en de ambities t.a.v. de Kaderrichtlijn Water naar onze mening de toets aan de realiteit ontberen.

Zo kort voor de besluitvorming wil ik onze opvattingen over deze punten, die zoals genoemd in onze reactienota staan beschreven, plaatsen tegen een beschouwing over de plaats en het belang van het omgevingsbeleid voor onze sector.

De agrarische sector bestaat in Drenthe uit meer dan 4.000 overwegend gezinsbedrijven. De sociaal-economische situatie van veel bedrijven baart helaas grote zorgen. Boeren praten met hun gezin aan de keukentafel over de toekomst van het bedrijf. Over investeringen in grond, gebouwen, quota en machines om door meer omzet de voortdurende afbraak van de marges op te vangen. Over bedrijfsopvolging van een nieuwe generatie. Tegenover bedrijven in ontwikkeling staan bedrijven waarbij in de gezinnen de discussie gaat over afbouw en beëindiging. Iedereen aan die keukentafel begrijpt dat hierdoor ook de stijl van leven, familietradities en de plaats van werken en wonen in het geding zijn. Dit is een stuk van de verklaring waarom in de ogen van diegenen die de agrarische sector niet zo goed kennen, boeren nogal eens fel reageren op overheidsbeleid die hun toekomst nog moeilijker maakt.

De druk op de agrarische sector komt in belangrijke mate van buiten de invloed van de provincie. Ik noem Europese en mondiale markt- prijsontwikkelingen, Europese en Haagse regelgeving op het gebied van gewasbescherming en mest enzovoorts. Maar tegelijk moet de rol van de provincie niet worden onderschat. U neemt de komende weken besluiten over het omgevingsbeleid en bepaalt daardoor in belangrijke mate het agrarisch ondernemingsklimaat in Drenthe. Een goed ondernemingsklimaat is belangrijk. Dit zorgt ervoor dat bedrijven zich kunnen weren tegen ontwikkelingen waarop zij geen directe invloed hebben maar waarop zij wel moeten reageren. Het opvangen van lagere prijzen en kosterverhogende maatregelen door schaalvergroting en productiviteitsverbetering.

Uiteraard zijn de mogelijkheden voor boeren en tuinders niet onbegrensd. Ook andere functies als natuur, water, wonen en recreatie eisen ruimte op. Gemeenschappelijk is de zorg om de kwaliteit van het landelijk gebied. Kwaliteit die zonder een gezonde land- en tuinbouw ondenkbaar is. Om de speelruimte daartoe voor de land- en tuinbouw goed te kunnen bepalen zijn kennis, visie en vertrouwen nodig. Kennis van de agrarische sector, van ontwikkelingen en trends en hun consequenties voor de beleidsterreinen waarvoor u verantwoordelijkheid draagt. Die kennis is u aangereikt door de Drentse Landbouw Agenda Visie spreekt uit het onlangs gepresenteerde rapport van (Heidemij....?).

Vertrouwen kunnen wij u niet door nota's aandragen. Dat is wat de NLTO u vraagt de land- en tuinbouw te geven. Vertrouwen in de economische kracht van de sector, in het vermogen van de sector om te vernieuwen en kansen die de omgeving biedt op te pakken. alsook vertrouwen in de ontwikkeling naar duurzame bedrijfssystemen waarmee de bedrijven reeds volop bezig zijn. Dat vertrouwen dat de agrarische sector van u vraagt laat zich het best omschrijven als ruimte bieden om te ondernemen.

Dat vertaalt zich in een pleidooi voor een ontwikkelingsgericht omgevingsbeleid. U heeft in onze reacties kunnen lezen dat wij het POPII te weinig ontwikkelingsgericht vinden. POPII is ons inziens teveel een ouderwets plan dat uit gaat van conservering en bedreigingen i.p.v. dat het plan ontwikkeling stimuleert. Gezien de antwoordnota houden GS aan deze lijn vast. Het omgevingsbeleid zou ons inziens minder 'nee, mits...' maar meer 'ja, tenzij...' als insteek moeten kiezen. Kortom, meer de vraag moeten beantwoorden wat we in het landelijk gebied wel willen, i.p.v. wat niet. Voor de NLTO laat die vraag zich in een paar kernpunten beantwoorden:

- een heldere aanduiding van gebieden met landbouw
- in die gebieden duurzame grondgebonden landbouwbedrijven zoveel mogelijk op bestaande locaties
- nieuwe locaties voor bedrijfsverplaatsers uit natuur en linten
- in gebieden met landbouw ook ruimte voor bedrijven met recreatie of anderszins verbreding
- bestaande intensieve veehouderijbedrijven met ruimte voor groei

Het zou onjuist zijn te stellen dat het ontwerp POPII hiervoor nergens ruimte geeft maar de kaders waarbinnen die ruimte moet worden gevonden is dikwijls met veel regelgeving en toetsingsmomenten omgeven hetgeen naar de toekomst, bijvoorbeeld voor de nieuwe bestemmingsplannen, veel onzekerheden veroorzaakt.

Tegelijk vragen wij ons af of het ontwerp POP II nog aansluit bij het voorgestelde Rijksbeleid in de Nota Ruimte. Juist daarin wordt ingezet op minder gedetailleerde regelgeving en meer sturing van gewenste ontwikkeling dan ge- en verboden. De omslag in denken over planologie die door het Rijk is gemaakt na de overdetaillering uit de Vijfde Nota van voormalig minister Pronk, is helaas niet door de provincie overgenomen. Ons inziens een opdracht voor POPIII die wat ons betreft spoedig van start zou moeten gaan.

Statencommissie Bezwaar van 23 bewoners van bedreigd groen

Met 23 bewoners hebben we bezwaar gemaakt m.b.t. het verwaarlozen van meer dan 100 hectare groen tussen de Oudemolenseweg in Ubbena en de huidige bebouwing van het dorp Vries. De vrees van onze buurt is, dat alle groen met een oppervlakte van meer dan 100 ha, waaronder meer dan 60 ha eigendom van Drents Landschap verdwijnt. Daarmee dreigen Assen en Vries aan elkaar vast te groeien. Wij hebben schriftelijk op 23 januari onze bezwaren kenbaar gemaakt. We hebben gepleit voor een contour van Assen langs de Oudemolenseweg.

De behandeling van onze vragen en problemen in de 'Nota van beantwoording' achten we kwalijk:

1. Het door ons in discussie gebrachte gebied vormt blijkens kaart 3 van POPII een ecologische verbindingzone, die verbonden dient te worden met de ecologische zone ten Noordwesten van Vries. In Hotel De Valk op 19 april is dit argument nog eens nadrukkelijk naar voren gebracht. In de rapportage van die bijeenkomst, evenals in de Nota van Beantwoording, wordt dit argument nergens vermeld, dus verduisterd.
2. De wijze van weergave in de Nota van Beantwoording, voldoet niet aan de criteria, omdat het aantal van 23 bewoners plus de namen en adressen niet vermeld is, terwijl die op andere plaatsen (b.v. blz 19) wel weergegeven zijn. De rapportage en weergave wekt de indruk, dat het een eenmansbezwaar van mij is. Daarmee wordt de omvang van het bezwaar verdonkeremaand. Zelfs wordt in de Nota van beantwoording het aantal van 23 niet vermeld. Op het platteland van Drenthe vormt het een uitzondering om zich zo publiekelijk te weren. Dat zou voor bestuurderen een ernstig signaal moeten zijn.
3. In de Nota van Beantwoording wordt gewezen op de gemeentelijke verantwoordelijkheid. Daarin bestaat geen vertrouwen, omdat de Gemeente Tynaarlo op 25 mei 'het Structuurplan Tynaarlo' openbaar gemaakt heeft voor inspraak. Voordien heeft men al het voorkeursrecht voor aankoop op grote eigendommen van boeren tussen Vries en de grens met Assen uitgesproken. Als eerste handelt de Gemeente Tynaarlo nadrukkelijk tegen de huidige plannen zoals vastgelegd in POPII. Ongetwijfeld zal Assen volgen. Provinciale Staten zou haar verantwoordelijkheid moeten nemen.
4. Op kaart 4 is naast het Boerveen met een oppervlakte van bijna 20 ha, eigendom van Drents Landschap, een grote stip aangebracht met de aanduiding "Versterken

woonfunctie in combinatie met veel groen". In de Nota van Beantwoording wordt gesteld: "De aanduiding is een globale aanduiding voor een ruimer gebied" En verder: "Bewust is gekozen voor de gemeentegrens als begrenzing van het studiegebied".

5. Er lijkt sprake van belangenverstrengeling van Assen en van Provinciale Staten. Gedeputeerde Haarsma heeft tot mijn persoonlijk ingediend bezwaar bij de Commissaris van de Koningin op 15 januari j.l., deel uitgemaakt van de Stuurgroep die de "Structuurvisie Stadsrandzone Assen" heeft opgesteld. Na mijn bezwaar heeft ze de commissie verlaten. Dat er contacten zijn tussen Provincie en Assen kan ik inzien; als bestuurder dient men dergelijke taken over te laten aan ambtenaren en niet zelf te vervullen. Die zaak is weer op zijn Drents gesust. Niettemin weten we nu niet, met welke pet op zij spreekt.

Wij doen een dringend beroep om in POPII duidelijkheid te scheppen en verwarringen tussen POPII, Regiovisies 1 en 2 van Groningen en Assen en de structuurplannen van Assen en Vries te niet te doen. Van Provinciale Staten verwachten we het verwerklijken van oude toezeggingen: het behouden van een duidelijk groengebied tussen Assen en Vries.

Namens 23 bewoners in Ubbena en Vries, R.van der Kooij

Ontwerp Provinciaal Omgevings Plan II

Barger Compasuum, 14 juni 2004

Geacht College,

Graag wil ik gebruik maken van het spreekrecht over het ontwerp van het POP II. Ik spreek hier namens Landgoed Scholtenszathe en twee partijen waarmee Landgoed Scholtenszathe afspraken heeft gemaakt over de ontwikkeling van het Landgoed en de uitbreiding van de landgoedfuncties. Hierover later meer.

In het POP II wordt (op bladzijde 186) melding gemaakt van historische landgoederen en buitenplaatsen, welke op kaart 11 staan aangegeven. Verder wordt er melding gemaakt van nieuwe landgoederen, waarvoor plannen in ontwikkeling zijn, welke niet op de kaart zijn vermeldt. Volgens het POP II zal in de toekomst vanzelf blijken of deze ook een bijzondere waarde krijgen.

Ik wil u wijzen op de bijzondere status van Landgoed Scholtenszathe gelegen te Klazienaveen Noord. Dit landgoed van bijna 1000 ha is nog niet historisch, het is wel een landgoed waarvan de plannen voor een aantal functies reeds zijn gerealiseerd, het betreft de functies bos 280 ha, natuur 52 ha, biologische landbouw 40 ha, landbouw 650 ha. Daarnaast zijn nog een aantal functies in ontwikkeling, welke ik zal noemen;

De functie hoofdgebouw, Lirema is de ontwikkelaar van het hoofdgebouw waaraan het doel is gerelateerd dat invulling geeft aan de invulling van de woon-, verblijfs, recreatieve- en horecafunctie in het gebied ten oosten van Emmen. Het hoofdgebouw zal bestaan uit een 70 tal hotelkamers en een 70 tal appartementen, daarnaast zal het hoofdgebouw voorzien in de parkeerbehoefte van de rondom het hoofdgebouw aan te leggen golfbaan.

De functie golfbaan, welke ontwikkeld door golfbaanontwikkelaar Ten Tije, heeft tot doel de realisatie van een 18 holes golfbaan met daarbij een 9 holes oefenbaan met bijbehorende faciliteiten en een onderkomen voor de golfclub.

Voor de functie hoofdgebouw en de functie golfbaan zullen op korte termijn de benodigde vergunningen voor de realisatie worden aangevraagd. Het college van B. & W. van de gemeente Emmen heeft reeds aangegeven positief te zijn over de aan hun gepresenteerde plannen.

De functie bestaande uit de bouw van maximaal 24 buitenplaatsen en de bouw van maximaal 10 woningen voor de autonome groei van Klazienaveen Noord is reeds voldoende bij u bekend doch staan niet op de kaarten in het POP II vermeldt.

Namens de ontwikkelaars en Landgoed Scholtenszathe wil ik u met klem verzoeken om dit type landgoed aparte aandacht te geven in het POP II als zijnde de uitvoering van de verwezenlijking van een nieuw landgoed, met bij voorkeur een aparte aanduiding.

De beoogde realisatie van de nog niet gerealiseerde functies dragen bij aan het behoud en de instandhouding van het Landgoed en zijn volop in voorbereiding voor de realisatie en zouden ons inziens in het POP II terug te moeten vinden zijn om te kunnen realiseren.

Gelet op deze ontwikkelingen zou ons inziens tevens een aanduiding "voorkeursgebied nieuwe verblijfsrecreatie" opgenomen dienen te worden op kaart 4 (Ontwikkelingskaart stad) ter plaatse van het grondgebied van Landgoed Scholtenszathe.

Graag verzoek ik namens de ontwikkelaars het POP II op bovengenoemde punten aan te passen.

Hoogachtend,

en Scholtenszathe

Geachte leden van Provinciale Staten,

Op 20 januari heb ik mijn zienswijze ingediend inzake het ontwerp POP II. Deze zienswijze gaat over de intensieve veehouderij in Drenthe. Naar mijn mening wordt in het POP te weinig ruimte geboden aan, met name in zone III en IV intensieve veehouderij bedrijven, die hun brood in deze sector willen blijven verdienen. Hier ben ik er één van.

Mijn situatie

Ruim twee jaar geleden heb ik het gemengde melkvee- en varkenshouderij bedrijf van mijn ouders overgenomen in Ruinen, gemeente De Wolden. Mijn bedrijf bestaat uit ongeveer 45 melkkoeien, 80 zeugen en 30 hectare grond. Het bedrijf dat ik overnam was, en is nog steeds, een levensvatbaar bedrijf. Om het bedrijf levensvatbaar te houden, zal ik, zeker ook gezien de marktontwikkelingen, uit moeten breiden. Dit wil ik doen door het gemengde bedrijf verder uit te bouwen.

Het Landbouw Economisch Instituut vermeldt dat de Standaard Bedrijf Eenheid, die staat voor de netto toegevoegde waarde per dier, in de afgelopen vier jaar met 40% is verlaagd. Dit betekent dat de grenzen voor een levensvatbaar bedrijf opschuiven. De noodzaak van schaalvergroting wordt hierdoor aangegeven.

Ik heb vorig jaar 18 juli een nieuwe milieuvergunning verkregen voor een uitbreiding naar 120 zeugen. De bouwvergunning kan ik niet verkrijgen, omdat toen net het nieuwe bestemmingsplan "buitengebied de Wolden" in procedure werd gebracht. Hierin worden de grenzen van het POP strikt gehanteert. Mijn bedrijfsgebouwen liggen net niet in zone I (waar overigens wel een deel van mij grond ligt), maar in zone III van het POP, waar uitbreiding in de intensieve veehouderij niet is toegestaan.

Mijn zienswijze

In de beantwoording blijkt dat u als provincie vast wil houden aan de aanbevelingen van de klankbordgroep intensieve veehouderij. Zij wil niet positief meedenken in mijn standpunt op basis van verzuring en vermesting.

Volgens de klankbordgroep is uitbreiding van mijn varkensstapel niet mogelijk, omdat dit schadelijke gevolgen zou hebben in de vorm van verzuring. Met andere woorden: de ammoniak-uitstoot zou toenemen met het groeien van de varkensstapel. Dit hoeft niet het geval te zijn. Er bestaat van rijkswege de Wet Ammoniak en Veehouderij (WAV). Deze wet eist dat er bij nieuwbouw emissie-arme huisvesting wordt toegepast. Hierbij kan ik ook nog verwijzen naar de toekomstige AMvB-huisvesting, waar de eisen nog stringenter zullen worden. Ook moet ik mij houden aan de IPPC-richtlijn van de Europese Unie. Deze richtlijn beoogt preventie en streeft naar beperking van verontreiniging die ontstaat uit bedrijven, door toepassing van de best beschikbare technieken. Deze regelgeving verlaagt de ammoniakuitstoot per dier. Dit is gunstig voor het milieu.

Op bedrijfsniveau kan de ammoniakuitstoot nog wel toenemen. Deze toename kan op bedrijfsniveau gecompenseerd worden middels de salderingsmethode. Dit houdt in dat een toename op de ene locatie gepaard gaat met een afname op een andere locatie. Per saldo is er dan geen toename van ammoniakuitstoot.

Naar mijn mening is dit dan ook een onderwerp dat niet in het POP hoort te staan als een richtlijn tegen uitbreiding. Op provinciaal niveau zal geen sprake zijn van verzuring, omdat landelijke regelgeving dit zal voorkómen.

Ook zal ik niet uit kunnen breiden, omdat dit vermesting van de hoge zandgronden zou geven. Nu is het zo dat in 2006 de nieuwe mestwetgeving van kracht wordt, die is gebaseerd op de

Nitraat-richtlijn. Hier wordt ook door de klankbordgroep naar verwezen. De nieuwe mestwet stelt een maximum aan het gebruik van dierlijke mest per hectare. Uitspoeling van nitraat naar het grondwater wordt hiermee geregeld en beperkt. Mest die niet op eigen grond geplaatst kan worden dient verplicht op grond van derden afgezet te worden. Vermesting wordt door deze mestwetgeving voorkomen.

Om genoemde redenen ben ik van mening, dat in het POP geen enkele beperking mag staan om uit te breiden, binnen het bouwperceel, in de intensieve veehouderij in zone III en IV. Met name ook, omdat er in de provincie nauwelijks mogelijkheden zijn tot nieuwvestiging en het aantal intensieve veehouderij bedrijven sowieso al drastisch zal afnemen, om de eenvoudige reden dat er geen bedrijfsopvolging is.

Als conclusie

Verzuring en vermesting wordt onmogelijk gemaakt door wetten van rijkswege. Laat daarom het uitbreidingsverbod in zone III en IV uit het POP II, maar laat de mogelijke uitbreiding wel zo plaats vinden, dat deze binnen het kader van ruimtelijke ordening blijft, zodat het karakter van het landschap behouden blijft.

Als u mijn advies ter harte neemt, zal dit ook ten goede komen aan wat u óók in POP II wilt bereiken. In de paragraaf 'uitvoering ontwikkeling landelijk gebied' staat vermeld, *ik citeer*: "dat de provincie zich met het ondernemersspoor richt op de bedrijven. Er voor moet zorgen dat de ondernemers hun bedrijfsstrategie kunnen aanpassen aan de veranderende vraag en eisen vanuit de maatschappij".

Als u mijn advies ter harte neemt, blijft er ruimte voor jonge ondernemers om hun bedrijf levensvatbaar te houden, en daarmee een waardevolle bijdrage kunnen leveren aan het Drentse landelijk gebied.

Geacht college en aanwezigen,

Ik ben Gerda Boelens en heb samen met mijn man en ouders een veehouderijbedrijf aan de Koelenweg in Huis ter Heide. Onze situatie is bij u goed bekend, deze ga ik dus ook niet nog eens uitleggen.

In POP 2 zie ik een ecologische verbindingszone komen vanuit Smilde naar de Drentse zijde van het Fochterloereen. Tot mijn verbazing gaat deze zone via de Norgervaart terug naar het zelfde bosgebied. Verder wordt er gesproken over een verbindingszone langs de norgervaart richting Zuidvelde.

Nu is het geval dat langs de Norgervaart een landgoed wordt gerealiseerd. Mijn nuchtere boeren verstand ziet daar de logische stap om een ecologische verbindingszone neer te leggen.

Volgens mevr. Edelenbosch gaat een landgoed naast een veehouderij bedrijf heel goed samen. Maar naar mijn idee leeft mevr. Edelenbosch in een sprookje. Als deze ideeën over de ecologische verbindingszones doorgaan eindigt haar sprookje misschien met een happy end, maar die voor ons en ons bedrijf in een thriller. Een ecologische verbindingszone over dit gebied heeft volgens de gemeente Noordenveld wel degelijk gevolgen voor ons bedrijf.

Een landgoed en veehouderijbedrijf gaan goed samen mits men geen last van elkaar heeft!

tegen de ecologische verbindingszones

Ik hoop dat u mijn bezwaar begrijpt, en er dit keer ook daadwerkelijk iets aan doet. Ik ben het wel zat om steeds voor een commissie te gaan staan en mijn best te moeten doen om mijn gelijk te halen, te horen dat iedereen vol begrip is en vervolgens met lege handen te staan. Graag zou ik de beantwoording van mijn bezwaar ook op papier zien zodat ik niet te horen kan krijgen; U heeft mijn woorden verkeerd geïnterpreteerd, zo heb ik dat niet bedoeld, dat heb ik niet gezegd of daar weet ik niets meer van.

Bedankt voor uw aandacht.

Assen, 14 juni 2004

Geachte leden van Provinciale Staten,

Mijn naam is Piet Hunse. Ik woon al mijn hele leven lang in Beilen. Ik ben boer en voer gezamenlijke een boerenbedrijf met mijn broer. Het is een gemengd bedrijf met intensieve veeteelt gecombineerd met agrarische teelt. Ik zou niet anders willen. Zo denken mijn broer en de 4 andere boeren er ook over, die mij gevraagd hebben mede namens hen hier te spreken.

Ik sta hier omdat ik uw steun wil vragen voor het plan om windmolens in Beilen te bouwen. Wij, 5 boeren uit Beilen, hebben samen met Groenraedt, een plan gemaakt voor een windpark in Beilen. Onze gemeente is positief. U begrijpt dan ook dat wij wel teleurgesteld waren toen wij hoorden dat de provincie alleen een windpark in Coevorden wil toestaan.

Wij begrijpen niet waarom de provincie alleen in Coevorden een windpark wil bouwen, op een plaats die van Defensie is. Waarom niet ook windparken op andere plaatsen in Drenthe toestaan? Met een afwijzing van windmolens op andere plaatsen wijst de provincie ook initiatief en ondernemerschap af, terwijl Drenthe juist ondernemerschap moet steunen. De provincie wijst ook boeren af, die graag boer in Drenthe willen blijven. En wat is Drenthe zonder boeren? En zegt de steun van de gemeente Beilen de provincie dan niets? En waarom niet iedere bijdrage aan schone energie steunen?

De 4 boeren en ik zijn er trots op boer te zijn. Het is fijn met dieren te werken. Te zaaien, gewassen te zien groeien en te oogsten. Dat is waarom wij boer willen zijn. Makkelijk is dat niet altijd. We moeten met veel regels rekening houden en de prijzen zijn niet altijd kostendekkend. Boer zijn is mooi, maar soms ook moeilijk. Daarom zijn we ook op zoek naar verbreding in de landbouw. U als Provinciale Staten maar ook Gedeputeerde Staten maar ook de Landelijke Politiek verteld ons boeren met regelmaat dat we naar verbreding van de landbouw op zoek moeten. Wij als ondernemers weten dit en zien hierin dan ook volop mogelijkheden om ons te verbreden. Waarom legt u zichzelf dan een paradox op. Wij willen niet klagen maar de handen uit de mouwen steken. En dat doen we ook. We zoeken naar groei. We proberen nieuwe dingen uit.

Een van die nieuwe dingen is het plaatsen van windmolens op onze grond. De wind, waarmee we iedere dag te maken hebben, kunnen we ook als boer bekijken. Want oogst een windmolen niet de wind? En voor ons als boer levert die windmolen ook geld op. En dat geld kunnen we prima gebruiken om boer te blijven

Het Rapport dat de Rabobank onlangs heeft gepubliceerd moet u toch aan het denken zetten. In dit rapport wordt immers gesteld dat de economie in de provincie Drenthe het meest hapert van alle provincies in Nederland. Wordt er binnen het POP als doelstelling niet aangegeven dat een duurzame economische groei een van de speerpunten dient te zijn? Ik neem aan dat het college hiertegen toch niet belemmerend te werk wil gaan als het gaat om economische activiteiten. Er is hier een kans voor U om van een slecht imago – welke de provincie op dit onderwerp heeft – af te komen door mee te werken aan hetgeen

door de ondernemers wordt aangedragen, namelijk de realisatie van windturbines.

De locatie ten noorden van Beilen langs de A28 leent zich hier uitermate geschikt voor en is wellicht de meest praktische locatie voor windenergie in Drenthe.

Voordelen hiervoor te noemen zijn:

- Lijnopstelling langs de snelweg A28*
- Duidelijk zichtbaar en te combineren met reclame-activiteiten*
- Geschikt om ook te combineren met recreatieve vormen*
- Goede ontsluiting mogelijk*
- Elektrische infrastructuur binnen handbereik, naastgelegen schakelstation*

De gemeente Beilen steunt ons. En natuurlijk houden wij rekening met de omgeving. Voor een boer is dat natuurlijk. Uit onderzoek en uit gemeentelijk beleid blijkt dat de plannen voor een windpark prima in de omgeving passen. Dus waarom zou de provincie het plan niet steunen?

Wij, 5 boeren uit Beilen, vragen u onze plannen voor windmolens in Beilen te steunen. Heel Nederland vindt dat ondernemerschap belangrijk is. Wij tonen dat. De inkomsten die wij uit de windmolens krijgen, helpt ons boer in Beilen te blijven. Schone energie wordt opgewekt. Het past in Beilen. De gemeente steunt ons. U ook?

Ik dank u voor uw aandacht.

Geachte leden van de statencommissie,

Allereerst wil ik u bedanken voor de mogelijkheid tot inspreken die u ons bied.
Voor ons de mogelijkheid om een aantal knelpunten m.b.t. het ontwerpplan POP II toe te lichten.

Ik spreek hier namens de NLTO afdeling de Wolden-oost / Hoogeveen en namens de GOC de Wolden.

Gezien de geboden beperkte inspreektijd zou ik graag een paar regionale zaken bij u onder de aandacht brengen.

Ten eerste : De robuuste verbindingzone ten oosten van Zuidwolde lopende vanaf de Sallandse-
heuvelrug naar het Drentsplateau.

De op de kaart getekende zone blijft ons bezig houden met vragen van wat is de status en hoe moet deze worden vertaald. Zeker nu er iets nieuws mee aan de hand is, n.l. men laat in het midden of de aanwijzing nu oostelijk c.q. westelijk van Zuidwolde zou moeten komen te liggen, en de betiteling van het gebied is nu anders geworden. Het is nu een Symbolische Robuuste verbindingzone. Volgens de dikke van Dale betekend symbolisch – zinnebeeldig; afgeleid van het woord zinnebeeld... wat betekend: een zinnelijk voorwerp waardoor iets geestelijks of iets algemeen wordt aangeduid (zinnelijk betekend waarneembaar/ onder het bereik der zinnen vallend).

U begrijpt het al; het is er niet duidelijker van geworden.

Wij stellen voor om alle onduidelijkheid in een keer op te lossen door de zone in z'n geheel van de kaart te halen, zodat dit geen vaag omschreven gebied blijft. Er ligt immers al een EHS ten westen van Zuidwolde ~~die oostelijk van de betreffende verbindingzone ligt en ook op de kaart is aangegeven.~~

Ten Tweede ; De vraag van hoe wordt het POP II straks gehanteerd c.q. uitgevoerd als toetsingskader naar de praktijk.

Alle Gemeentelijke bestemmingsplannen moeten binnen de kaders van het POP vallen.

Uit het plan sprak altijd een zekere mate van globaliteit, met hier en daar wollige teksten.

Ook op de informatie avonden is meerdere malen gezegd dat er voor de gemeente ruimte is binnen de kaders van het POP. En dat dit POP een soort rode draad is van beleid.

De Gemeente de Wolden heeft als eerste een nieuw bestemmingsplan buitengebied ingediend. Dit is ter beoordeling voorgelegd aan de Commissie voor Gemeentelijke bestemmingsregelingen. Deze heeft hier inmiddels een rapport van opgesteld. Het rapport lezende kregen wij heel sterk de indruk dat alles tot op detail is uitgeplozen en zaken zodanig zijn omschreven dat er voor de Gemeente geen enkele ruimte wordt geboden.

Ik sta hier niet te pleiten voor de Gemeente maar deze handelwijze van de commissie heeft wel direct z'n weerslag op het platteland, waar nog steeds de meeste boeren wonen.

De Gemeente de Wolden is welwillend om mee te denken aan een praktisch en economische invulling van het platteland. Wij vinden derhalve dat de Gemeente meer ruimte moet krijgen binnen de kaders van het POP om hun eigen bestemmingsplan ter uitvoering te brengen. Anders is het eenvoudiger om een kopie van het POP II terug te sturen als zijnde het nieuwe bestemmingsplan, dat scheelt nogal wat tijd en werk.

Wij verzoeken u dan ook de manier en vorm waarop het POP nu is toegepast nogmaals onder de loep te nemen om aan de gestelde verwachtingen te kunnen voldoen.

Een voorbeeld van toepassing POP II op een knelsituatie waarin de gemeente vindt dat er wel mogelijkheden moeten zijn voor bedrijfsontwikkeling en maatwerk wil leveren om deze knelsituatie op te lossen .

Reclamant nr. 37 uit het rapport van de commissie, Dhr Kraay, heeft een veehouderijbedrijf met een kleine intensieve tak, 10 meter ten noorden van een straat die de scheiding is aangewezen tussen de zone I (zuidzijde) en zone III (Noordzijde) uitbreiden in de intensieve tak is als zodanig volgens het POP niet toegestaan, maar de gemeente vindt toch dat men moet werken aan een oplossing in dit bijzondere grensgeval. De reactie van de commissie hierop is zeer gedetailleerd en uitgebreid (2* A4) maar laat geen enkele ruimte.

Een ander voorbeeld van een uitgebreide gedetailleerde reactie is het voorbeeld van reclamant nr. 3. Deze vindt dat scheuren van grasland geen activiteit van normaal onderhoud is. Men vraagt om zekerheid dat de bodemcultuur, grasland blijft. En vraagt derhalve om het opnemen van een aanlegvergunningstelsel. De reactie van de Gemeente is duidelijk en vindt het scheuren wel behoort tot normaal onderhoud .En vindt hier een aanlegvergunning niet op z'n plaats.

De reactie van de commissie is zeer uitgebreid en doet alsof dit een zeer bijzonder gebied is met greppels etc. De percelen zijn allemaal al z'n 3 weken geleden gemaaid en wordt gewoon als grasland gebruikt (dus geen beheersovereenkomsten). Het gebied direct te zuiden van de bebouwde kom is z'n 30 ha groot en telt 2 greppels z'n 60 meter uit elkaar, voor de rest zijn er gewone sloten. Ook hier geldt; blijf met de regelgeving bij de praktijk die op plaatselijk niveau het best bij de gemeente bekend is.

Valthe 13-06-2004

Geachte Commissie,

Allereerst wil ik u hartelijk bedanken voor de mogelijkheid om nogmaals mijn visie uiteen te zetten in verband met mijn aanvraag van een bouwvergunning op kavel sectie G3010 aan de Vlintweg te Valthe.

Naar aanleiding van mijn brief van 2 juli 2003 ten aanzien van het voor ontwerp Provinciaal Omgevingsplan, citeer ik uw reactie hierop.

U zegt in uw antwoord onder andere dat in de eerste plaats de gemeente mogelijkheden van bebouwing moet inventariseren en een afweging moet maken.

U deelt in uw antwoord mijn suggestie om kleine landbouwkavels te midden van een lintbebouwing voor andere doeleinden te gebruiken, waarbij u wederom de beoordeling daarvan aan de gemeente overlaat.

Zoals u misschien bekend is heb ik het traject bij de gemeente volledig doorlopen, hetgeen resulteerde in een positieve uitkomst. De gemeente Odoorn had geen bezwaar om een bouwvergunning voor mijn kavel af te geven. U zult begrijpen dat uw reactie mij positief stemde. Immers is het de bedoeling van POPII meer ruimte geeft aan gemeente besturen om in hun eigen gebied beslissingen te kunnen nemen.

Het schetste dus mijn verbazing dat uw antwoord n.a.v. mijn brief d.d. 20-01-2004 een totaal andere wending neemt.

Er wordt niet meer gerept over de gemeente en mij is onduidelijk dat mijn nieuwe bestemming zijnde een woning niet in paspaar is in de omgeving. Immers we praten hier over een ontbrekende schakel in een lintbebouwing. En mij is nog steeds onduidelijk waarom één nieuwe woning te midden van vele aan de Vlintweg een functionele binding met het buitengebied moet hebben.

In gesprekken met raadsleden van de gemeente Borger- Odoorn blijkt dat zijn nog steeds achter mijn visie staan om een woonbestemming op mijn sectie G3010 aan de Vlintweg te verlenen. Meerdere statenleden zijn ter plekke geweest en beaamden dat bebouwing geen inbreuk doet op het landschap. Het zicht op het Hunzedal wordt niet gedwarsboemd en bebouwing geeft een meerwaarde aan het lint. Wat niet onvermeld mag blijven is de goedkeuring van beide naaste burens om dit stuk grond te verfraaien.

In het voorwoord van het tweede Provinciaal omgevingsplan Drenthe schrijft u meer verantwoordelijkheid te geven aan gemeenten en burgers, ook wordt er beroep gedaan op verantwoordelijkheid van burgers om samenwerking te bevorderen, omdat wij elkaar nodig hebben bij het beleid van burgers.

Deze tekst ondersteun ik van harte en ik hoop met u tot een positieve afloop te komen naar aanleiding van mijn reacties op POPII.

Met vriendelijke dank voor uw aandacht

G. Groenhof
Lindestukken 5
7872 RY Valthe

Toeplah

Toeristisch platform Aa en Hunze

Inspraakreactie POP2 d.d. 14 juni 2004

De Toeplah, het Toeristisch Platform Aa en Hunze, vertegenwoordigt 35 recreatiebedrijven in deze gemeente. Een toeristische gemeente, 1 op de 5 banen is toeristisch. Wat ons overigens verbaasd heeft, dat wij bij de inspraakreacties niet onder recreatie maar onder overige genoemd staan.

Theorie en praktijk

Zowel de gemeentelijke als de provinciale overheid wijzen op het belang van onze sector als economische drager van het platteland. Meer kwaliteit moet tot meer overnachtingen leiden. De feitelijke situatie is echter dat het aanbod verschaalt (meer van hetzelfde) en kijkend naar de gemeente Aa en Hunze, zelfs afneemt (camping de Hoefslag in Gasselte wordt woonwijk en camping de Zonneheuvel in Rolde is al jaren gesloten).

Verblijfsrecreatie is een grondgebonden bedrijfstak en zal letterlijk meer ruimte moeten krijgen. Op dit moment :

- staan te veel bedrijven in de stille verkoop (een bord te koop bij de ingang schrikt potentiële gasten af)
- kunnen veel bedrijven niet uitbreiden om de noodzakelijke kwaliteitsslag te maken. Ze veranderen in woonparken, omdat ze voor de toeristische markt niet meer aantrekkelijk genoeg zijn.
- dreigen bedrijven te verpauperen en het landschap te ontsieren

Oftewel een deel van de sector is niet meer in staat marktconform te werken.

Wij sluiten daarom aan bij de punten die hierover al door de vertegenwoordiger van de Recron naar voren zijn gebracht.

Ruimtebeslag gering t.o.v. andere functies

Onderzoek in het Drentsche Aa gebied heeft opgeleverd dat het ruimtegebruik en de ruimtewens van recreatie ten opzichte van andere functies zoals landbouw en natuur, zo gering zijn dat het nauwelijks invloed heeft op het landschap.

Bezoekers van de nationale parken en andere natuurgebieden zijn overigens slechts voor een vijfde afkomstig van de recreatieterreinen, de rest zijn eigen inwoners of bewoners uit de omliggende stedelijke gebieden binnen een straal van 25 kilometer.

Punten waaraan in de reactie geen aandacht is besteed

Wij vinden het teleurstellend dat u op een aantal punten van onze zienswijze helemaal niet gereageerd heeft. Verwijzen naar de pilot Westerveld biedt te weinig rechtszekerheid, de problemen in de recreatiesector moeten u toch wel genoegzaam bekend zijn.

Het POP2 is hier en nu aan de orde en voor de komende jaren richtinggevend.

Ik citeer nu een aantal passages uit onze zienswijze van 22 januari j.l.

Recreatie en natuur

In het concept POP wordt vaak verwezen naar het belang van natuur voor recreatie, maar wordt geen aandacht besteed aan de rol die recreatiebedrijven daarbij spelen. Onze gasten recreëren graag in een ruim groen jasje, zowel op ons bedrijf als daarbuiten. Bedrijven hebben van oudsher (en dat gaat terug naar de vijftiger jaren) geïnvesteerd in groen in en om hun bedrijf. Van landbouwgrond is natuur gemaakt in combinatie met recreatie.

Door deze recreatiebestemming is de biodiversiteit toegenomen. Daarnaast hebben veel recreatiebedrijven waardevolle onderdelen zoals genoemd op blz. 192 onder C.11.2. Het gaat dan o.a. om kleine bos- en natuurgebieden (waaronder heide, vennen, jeneverbessen) "struinnatuur", dobben, poelen, houtwallen en veldbloempercelen. Deze elementen dragen bij aan een netwerk van min of meer natuurlijke biotopen.

Onze bedrijven moeten het hebben van de aantrekkelijke ligging en de harmonieuze samenhang met de natuur. Want gasten moeten er iets extra's voor over hebben om het niet dichterbij in Gelderland of in Overijssel te zoeken. Tegenover de krapte van de kampeerplekken dichtbij het water en het strand proberen wij een zee van ruimte en groen te bieden. Recreatieterreinen zijn overigens ook in de periode dat ze geen (vakantie)gasten ontvangen geliefd als wandelgebied.

Opvallend is dat bij natuurbeheer meestal gesproken wordt over de landbouw en natuurorganisaties, terwijl hier in feite een taak ligt voor alle grondeigenaren en beheerders van het landelijk gebied, waaronder recreatieondernemers. Het behoud en onderhoud van de natuur en met name van de hierboven genoemde waardevolle elementen wordt van oudsher op kosten van de recreatieondernemers zelf gedaan.

Een leefbaar en vitaal platteland heeft meer kans van slagen zonder hokjesgeest

Ten aanzien van het instrumentarium ten behoeve van het beheer en het onderhoud en het leefbaar houden van het landelijk gebied pleiten wij ervoor deze breed toepasbaar te maken. Er zijn nog veel gebieden van samenwerking onontgonnen.

Wij moeten af van het hokjes denken (niet alleen u als overheid, maar ook wij als recreatief bedrijfsleven) en samen optrekken voor een blijvend mooi en (be)leefbaar Drenthe.

Wij wachten niet af

Het Toeristisch Platform Aa en Hunze neemt al jaren haar verantwoordelijkheid ten aanzien recreatie en toerisme in haar gemeente.

Overmorgen voeren we samen met het gemeentebestuur een discussie over hoe we zorg kunnen dragen voor een kwalitatief goed recreatieproduct. Wij nemen daarbij niet de belemmeringen als uitgangspunt, maar de kansen. Dit vraagt van de individuele recreatieondernemer de bereidheid om verder te kijken dan de grenzen van het eigen recreatiebedrijf en van de overheid (ambtenaren en bestuurders) de bereidheid om ook kansen te willen zien en niet alleen de belemmeringen.

Drenthe is de provincie met het grootste aantal vierkante meters groen per inwoner. Dit kunnen er alleen maar meer worden als recreatiebedrijven de mogelijkheid krijgen een kwaliteitsslag te maken. Geef onze groene bedrijfstak de ruimte om datgene te doen wat u zo graag wilt: een gezonde bloeiende bedrijfstak die zorgt voor veel directe en indirecte werkgelegenheid.

Inspreekreactie
E.G. Laanstra
ChristenUnie-fractie
gemeente De Wolden

ChristenUnie-fractie
gemeente De Wolden
E.G. Laanstra, fractievoorzitter
Slagendijk 3
7921 JB Zuidwolde
tel./fax (0528)372118
e-mail: eglaanstra@hotmail.com of
e.g.laanstra@tiscali.nl

Voorzitter, leden van de commissie, dames en heren:

Mijn naam is Enno Laanstra, raadslid van de gemeente De Wolden voor de ChristenUnie. Ik spreek op persoonlijke titel, hoewel mijn inbreng mede gebaseerd is op de mening van collega-raadsleden.

Het POP II stelt op blz. 96 dat plattelandsgemeenten, dus ook De Wolden, een woonfunctie hebben voor eigen behoefte.

Het beleid voor wat betreft wonen is in eerste instantie gericht op het huisvesten van de eigen bevolking. Onze inwoners, jong en oud, moeten zo lang mogelijk in de eigen omgeving kunnen wonen.

Echter, onze gemeente is door het aangename woon- en leefklimaat ook zeer aantrekkelijk voor, vaak koopkrachtige, huishoudens van elders.

Hierdoor staat de woningmarkt in De Wolden onder sterke druk, zodat ouderen, jeugd en starters onze gemeente vaak noodgedwongen verlaten.

Het is meer dan duidelijk dat de gemeente meer faciliteiten moeten kunnen bieden.

In bijlage A (blz.235) van het ontwerp POP II geeft de provincie de ruimte voor woningbouw per type kern per gemeente aan voor de periode 2000-2014. Maar tevens wordt onderaan deze pagina aangegeven dat deze aantallen indicatief zijn en dat de gemeente in het woonplan de behoefte nader kan onderbouwen en specificeren.

Dit suggereert dat er ruimte is voor de gemeenten om de eigen behoefte te berekenen en te mogen huisvesten.

Via het woonplan wordt dit berekend en nader onderbouwd, het blijkt dat in de gemeente De Wolden **een verdringingsproces** gaande is.

In de zogenaamde **migratiebalans met andere gemeenten** speelt het buitengebied een belangrijke rol, daarin hebben zich de afgelopen 5 jaar veel meer huishoudens uit andere gemeenten gevestigd dan uit eigen gemeente zijn vertrokken. Dit levert een **vestigingsoverschot** op.

Omdat in het buitengebied slechts zeer incidenteel wordt gebouwd, kan vestiging daar alleen plaatsvinden als in hoofd- of kleine kernen bestaande woningen vrijkomen.

De vraag naar wonen in ons buitengebied is vanuit andere gemeenten groter en in het algemeen koopkrachtiger dan van de eigen inwoners (vrije marktwerking), hierdoor ontstaat **een verdringingsproces**: vooral oudere huishoudens vertrekken naar de (hoofd)kernen en hun woningen (vaak woonboerderijen) worden veelal gekocht door huishoudens van buiten de gemeente.

Het buitengebied, 25% van de totale woningvoorraad, speelt daardoor een zeer beperkte rol in de opvang van de eigen woningbehoefte in De Wolden en heeft **een bovengemeentelijke taak**. De vraag naar woningen door eigen bevolking moet dus opgevangen worden in de hoofd- en kleine kernen, dit betekent:

De berekende behoefte van de eigen bevolking + de compensatie van de verdringing.

In de al eerder genoemde bijlage A van POP II is, ook voor onze gemeente, de behoefteberekening weergegeven.

Ons probleem daarmee is echter dat de provincie gekozen heeft voor

“ruimtelijk” beleid boven “volkshuisvestingsbeleid”

Immers, uit ruimtelijk oogpunt is besloten dat de bovengemeentelijke woningmarkt = migratie opgevangen moet worden in de (sub)streekcentra, lees: buurgemeenten.

Voor De Wolden heeft dit tot gevolg dat de compensatie van het verdringingsproces niet in de eigen gemeente opgevangen kan worden en dat daardoor starters en doorstromende huishoudens gedwongen zijn te vertrekken naar elders buiten de eigen gemeente.

Dit staat haaks op de doelstelling van POP II om de plattelandsgemeenten in staat te stellen tot de opvang van de eigen woningbehoefte.

Het probleem is dat in het POP II 2 zaken botsen, n.l.:

1. taak opvang woningbehoefte eigen bevolking.
2. opvang instroom uit buitengemeentelijke woningmarkt.

Hiervan worden de inwoners van een plattelandsgemeente, zoals De Wolden, de dupe!

Samengevat:

Een woonplan is bedoeld voor onderbouwen en specificeren van de eigen behoefte van de plattelandsgemeente, om van daaruit een eigen bouwprogramma te kunnen ontwikkelen, daarbij kunnen aantallen als genoemd in bijlage A slechts indicatief zijn.

Wij verzoeken u in het POP II vast te leggen, dat ten aanzien van te bouwen woningen, voor plattelandsgemeenten:

- de Woonplannen bepalend en
- aantallen en verdeling in bijlage A van POP II indicatief en niet maatgevend zijn.

Onderwerp: (1111)

POP inspraak provincie Drenthe

dd 14 juni 2004.

door NLTO afdeling Noordenveld

bijlage 17

Hoodpunten:

Het beleid van de provincie is meer gericht op waar kan iets niet in plaats van waar kan iets wel. indien de provincie aandacht schenkt aan agrarische ontwikkelings mogelijkheden praat men over het Veenkoloniale gebied. Dat is een prachtig gebied en verdient alle kansen.

Er zijn echter meer agrarische gebieden: we kennen toch zones!!
Biedt agrariers daar ontwikkelings mogelijkheden, en haal belemmeringen weg.
Economisch gezien staat Nederland druk en zeer zeker de agrarische sektor heeft hiermee te maken.
Agrarisch Nederland kan goed mee op de wereldmarkt maar dan moet het wel ontwikkelingsmogelijkheden blijven houden.

Waarom blijven belemmeringen op de POP kaarten staan als toch overduidelijk is dat het niet realiseerbaar is.

Dan blijft het als een juk op de bedrijven rusten.

Ik doel hierbij op de Ecologische Verbindings Zones die toch maar met pijlen blijven staan, verwijder die pijlen is ons advies.

Milieubeschermings gebieden: beperk dat tot reservaat gebieden. Wij boeren hebben genoeg zelfbewustzijn om goed met het milieu om te gaan en bovendien zijn er nog regels (zelfs teveel) die dat beschermen. Evenzo het zwaar op ons rustende ammoniak dossier: geef ons boeren mogelijkheden.

Gelukkig heeft de provincie een verzoek van iVN Norg afgewezen om agrarisch gebied in Veenhuizen van zone te wijzigen.

Het stelt ons teleur dat deze organisatie een pas ingericht agrarisch gebied wil degenereren.

Als Drenthe niet alleen een provincie wil zijn voor Vutters, maar ook werkgelegenheid wil bieden aan de werkende zal het de agrarische sektor meer steun moeten geven.

En ontwikkelings mogelijkheden voor de bedrijven.

Ik doe daarvoor een beroep op Uw allen, echter speciaal op hen die de Drenthe boeren een warm hart toedragen.

Anders worden wij net als enkelen onder U ook rustend agrariër.

A. Geijssel

voorzitter NLTO afdeling Noordenveld.